

การถ่ายภาพประกอบ เรื่อง “เจ้าหญิง”

EDITORIAL PHOTOGRAPHY TITLED “PRINCESS”

มนีรัตน์ จิตเจนสุวรรณ

MANEERAT JITJANSUWAN

ศิลปนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาการถ่ายภาพ ภาควิชาศิลปะศิลป์

คณะสถาปัตยกรรม ศิลปะและการออกแบบ

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2566

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การถ่ายภาพประกอบ เรื่อง “เจ้าหญิง”

EDITORIAL PHOTOGRAPHY TITLED “PRINCESS”

The seal of Rajabhat Buriram University is a circular emblem. It features a central sunburst with a crown-like top, flanked by two tiered stupas. The entire design is surrounded by a decorative border with Thai script. The text 'MANEERAT JITJANSUWAN' is overlaid on the seal.

มณีรัตน์ จิตเจนสุวรรณ

MANEERAT JITJANSUWAN

ศิลปนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาการถ่ายภาพ ภาควิชาศิลปะศิลป์

คณะสถาปัตยกรรม ศิลปะและการออกแบบ

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2566

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรม ศิลปะและการออกแบบ
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ใบรับรองศิลปนิพนธ์

หัวข้อศิลปนิพนธ์

การถ่ายภาพประกอบ เรื่อง “เจ้าหญิง”

EDITORIAL PHOTOGRAPHY TITLED

“PRINCESS”

นักศึกษา

มณีนรีรัตน์ จิตเจนสุวรรณ

รหัสประจำตัว

63020357

หลักสูตร

ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชา

การถ่ายภาพ

ภาควิชา

นิเทศศิลป์

คณะ

สถาปัตยกรรม ศิลปะและการออกแบบ

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์

พงษ์ศักดิ์ ตั้งดีวาจา

MONGSAK TANTIMAJA.

(พงษ์ศักดิ์ ตั้งดีวาจา)

อาจารย์ที่ปรึกษา

วันที่.....19.....เดือน.....เมษายน.....พ.ศ.2567.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณ อาจารย์พงษ์ศักดิ์ ตั้งติวาทา ที่เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาคอยให้คำแนะนำ ชี้แนะแนวทางและให้การช่วยเหลือในเรื่องเทคนิคต่างๆ การเตรียมความพร้อมก่อนเริ่มทำงานจริงทำให้ข้าพเจ้าสามารถดำเนินงานไปได้ลุล่วงจนสร้างสรรค์ผลงานภาพประกอบหนังสือชุดนี้ออกมาได้

ขอขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านในคณะสถาปัตยกรรม ศิลปะและการออกแบบ ภาควิชาศิลปะศิลปสาขา การถ่ายภาพที่คอยสั่งสอนเทคนิควิชาและความรู้ต่างๆ ที่ตั้งแต่ข้าพเจ้าเข้ามาศึกษาในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังแห่งนี้ข้าพเจ้าจึงได้นำความรู้ที่ได้รับมานำมาใช้ในการทำภาพประกอบหนังสือชุดนี้

ขอขอบพระคุณอาจารย์ กันจณา คำโสภี และคุณ สรรพประภา วุฒิมว ที่ให้คำแนะนำแนวทางการทำภาพประกอบหนังสือ จนข้าพเจ้ามีแนวทางที่ชัดเจนยิ่งขึ้นและทำได้สำเร็จลุล่วงตามความตั้งใจ

ขอขอบคุณครอบครัวของข้าพเจ้า คุณพ่อเขตรัฐ จิตเจนสุวรรณ คุณน้าวาสนันท์ กลีบสมุทร ที่คอยช่วยเหลือทางการเงิน การใช้จ่ายในการทำศิลปนิพนธ์ของข้าพเจ้าในครั้งนี้

ขอขอบคุณ นายพงศ์สุริยะ สกลภูวรักษ์ นางสาวณัฏพร บารมี นางสาวรัตนา เพ็ชรสุข นางสาววิญญา ลักษณะม้าย นายธัญวุฒิ เลิศปัญญาวิโรพล นายพีระกานต์ นุ่มนง และนายภาณุพงศ์ เล็กใจซื่อ ที่คอยให้ความช่วยเหลือ และสนับสนุน กันโดยตลอด

ขอขอบคุณพี่ ๆ น้อง ๆ และเพื่อนๆ ในคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ที่สละเวลามาเป็นนางแบบให้ข้าพเจ้าถ่ายและนำไปใช้ในภาพประกอบหนังสือชุดนี้

และขอขอบคุณผู้เกี่ยวข้องทุกท่านสำหรับความช่วยเหลือ หากขาดท่านใดท่านหนึ่งไปศิลปนิพนธ์ของข้าพเจ้าคงไม่อาจสำเร็จลุล่วงไปได้อย่างแน่นอน

มณีนรัตน์ จิตเจนสุวรรณ

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ข
สารบัญ.....	ค
สารบัญภาพ.....	ช
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ.....	1
1.2 วัตถุประสงค์.....	1
1.3 แนวความคิด – concept.....	2
1.4 แรงบันดาลใจ.....	2
1.5 รายละเอียดทางเทคนิค.....	2
1.6 แนวทางการบรรลุเป้าหมาย.....	2
1.7 ข้อมูล.....	3
1.8 คุณค่าของผลงาน / ประโยชน์ที่จะได้รับ.....	3
1.9 ปัญหาที่คาดว่าจะน่าจะเกิด และวิธีแก้ไข.....	3
บทที่ 2 ข้อมูลการสร้างสรรคผลงาน.....	4
2.1 เจ้าหญิง.....	4
2.1.1 ข้อมูลพื้นฐานในหนังสือ.....	4
2.1.2 ความเป็นมาของวรรณกรรมเรื่องสั้น “เจ้าหญิง”	5
2.1.3 เนื้อเรื่องย่อ.....	6
2.1.3.1 ชายเดี่ยวตายแห่งภูเขาภาคเหนือ.....	6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.3.2	แดฟโฟดิลแดนไกล.....	7
2.1.3.3	เจ้าหญิงเสียงเศร้าแห่งดาวดวงที่สี่.....	8
2.1.3.4	เก้าอี้ดนตรี.....	9
2.1.3.5	สีที่แปดของรุ้งกินน้ำ.....	10
2.1.3.6	นักเดินทางผู้ยิ่งใหญ่.....	12
2.1.3.7	ลูกหามกับสามสหาย.....	13
2.1.3.8	‘โลก’ ของเจ้าหญิงนกบินหลายกับเจ้าชายนกบินหา.....	15
2.1.4	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับบินหลา สันกาลาคีรี.....	16
2.1.4.1	ด้านคุณค่า.....	16
2.1.4.2	ด้านวิธีการเขียน.....	16
2.2	วิเคราะห์โลกทัศน์ในเรื่องสั้นของบินหลา สันกาลาคีรี.....	17
2.2.1	โลกทัศน์เกี่ยวกับชีวิตมนุษย์.....	17
2.2.1.1	ความรัก.....	17
2.2.1.1.1	ความรักของพ่อแม่ที่มีต่อลูก.....	18
2.2.1.1.2	ความรักระหว่างชายหญิง.....	19
2.2.1.2	ความกล้าหาญ.....	20
2.2.1.2.1	ความกล้าเผชิญปัญหา.....	20
2.2.1.2.2	ความอดทน ความมานะพยายาม.....	21
2.2.1.3	ความเชื่อมั่นในตนเอง และการรู้จักตนเอง.....	23
2.2.1.3.1	การยึดมั่นในอุดมการณ์ของตนเอง.....	23
2.2.1.3.2	การรู้จักตนเองและเห็นคุณค่าในตนเอง.....	24
2.2.1.3.3	การคิดนอกกรอบ.....	26

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.1.3.4 ความคิด ความเชื่อ.....	26
2.3 ข้อมูล บินหลา สันกาลาคีรี.....	28
2.3.1 บทสัมภาษณ์ บินหลา สันกาลาคีรี.....	30
2.4 สัมภาษณ์นักวาดภาพประกอบ.....	31
2.4.1 รศ.กัญจณา ดำโสภี อาจารย์ภาควิชาอิลลัสเตชันอาร์ต.....	31
2.4.2 สัมภาษณ์คุณสรประภา วุฒิวร ศิลปินนักทำนิตานภาพ นักวาดภาพประกอบ.....	32
2.5 ศิลปินที่มีอิทธิพลต่อการสร้างสรรค์.....	35
2.5.1 Charlie Waite.....	35
2.5.2 Andy Warhol.....	39
2.5.3 Jimmy Liao.....	43
2.5.4 ผลการวิเคราะห์รูปแบบของผลงานที่จะนำมาประยุกต์.....	46
บทที่ 3 ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน.....	47
3.1 วิเคราะห์ข้อมูล.....	47
3.1.1 นางแบบ.....	47
3.1.2 ข้อมูลสถานที่.....	51
3.1.3 รูปแบบการจัดแสง.....	52
3.1.4 รูปแบบการนำเสนอ.....	52
3.2 ภาพแบบร่าง.....	53
3.2.1 ภาพแบบร่างชุดที่ 1.....	53
3.2.2 ภาพแบบร่างชุดที่ 2.....	57
3.3 การวางแผนการทำงาน.....	61

3.3.1 อุปกรณ์ที่ใช้.....	61
3.3.2 ขั้นตอนการทำงาน.....	61
3.3.3 เครื่องแต่งกาย.....	62
3.3.4 ตารางการทำงาน.....	64
3.3.5 ตารางการเดินทางถ่ายภาพทิวทัศน์ จ.กาญจนบุรี.....	65
3.3.6 งบประมาณ.....	65
3.4 ขั้นตอนการถ่ายทำ.....	66
3.5 ขั้นตอนหลังการถ่ายทำ.....	69
3.5.1 การเลือกภาพและการจัดการไฟล์.....	74
3.5.2 ขั้นตอนการใช้โปรแกรมตัดต่อภาพ.....	74
บทที่ 4 ผลงานสำเร็จ.....	80
4.1 ชุดที่ 1.....	80
4.2 ชุดที่ 2.....	88
บทที่ 5 บทสรุป.....	107
5.1 สรุปผลการทำงาน.....	107
5.2 ปัญหาในการทำงาน.....	107
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	107
บรรณานุกรม.....	108
ประวัติผู้วิจัย.....	109

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ

ภาพที่ 2.1. หน้าปกหนังสือ.....	5
ภาพที่ 2.2. ภาพประกอบชายเดี่ยวตายแห่งภูเขาภาคเหนือ.....	6
ภาพที่ 2.3. ภาพประกอบแดฟโฟดิลแดนไกล.....	7
ภาพที่ 2.4. ภาพประกอบเจ้าหญิงเสียงเศร้าแห่งดาวดวงที่สี่.....	8
ภาพที่ 2.5. ภาพประกอบเก้าอี้ดนตรี.....	9
ภาพที่ 2.6. ภาพประกอบสีที่แปดของรุ่งกินน้ำ.....	11
ภาพที่ 2.7. ภาพประกอบนักเดินทางผู้ยิ่งใหญ่.....	12
ภาพที่ 2.8. ภาพประกอบลูกหามกับสามสหาย.....	14
ภาพที่ 2.9. ภาพประกอบ‘โลก’ ของเจ้าหญิงนกบินหลายกับเจ้าชายนกบินหา.....	15
ภาพที่ 2.10. วุฒิชชาติ ชุ่มสนิท.....	28
ภาพที่ 2.11. รศ.กัณจณา คำโสภี.....	31
ภาพที่ 2.12. สรรประภา วุฒิวร.....	32
ภาพที่ 2.13. หน้าปกหนังสือ เจ้าถ่านกับการให้ไม่รู้จบ.....	33
ภาพที่ 2.14. Charlie Waite.....	36
ภาพที่ 2.15. ผลงานของ Charlie Waite.....	36
ภาพที่ 2.16. ผลงานของ Charlie Waite.....	37
ภาพที่ 2.17. ผลงานของ Charlie Waite.....	37
ภาพที่ 2.18. ผลงานของ Charlie Waite.....	38
ภาพที่ 2.19. Andy Warhol.....	40

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.20. ผลงานของ Andy Warhol.....	40
ภาพที่ 2.21. ผลงานของ Andy Warhol.....	41
ภาพที่ 2.22. ผลงานของ Andy Warhol.....	41
ภาพที่ 2.23. ผลงานของ Andy Warhol.....	42
ภาพที่ 2.24. Jimmy Liao.....	43
ภาพที่ 2.25. ผลงาน Jimmy Liao.....	44
ภาพที่ 2.26. ผลงาน Jimmy Liao.....	44
ภาพที่ 2.27. ผลงาน Jimmy Liao.....	45
ภาพที่ 2.28. ผลงาน Jimmy Liao.....	45
ภาพที่ 3.1. ภาพนางแบบในการถ่ายทำ ภาพชุดที่ 1.....	47
ภาพที่ 3.2. ภาพนางแบบในการถ่ายทำ ภาพชุดที่ 1.....	48
ภาพที่ 3.3. ภาพนางแบบในการถ่ายทำ ภาพชุดที่ 1.....	48
ภาพที่ 3.4. ภาพนางแบบในการถ่ายทำ ภาพชุดที่ 1.....	49
ภาพที่ 3.5. ภาพนางแบบในการถ่ายทำ ภาพชุดที่ 1.....	49
ภาพที่ 3.6. ภาพนางแบบในการถ่ายทำ ภาพชุดที่ 1.....	50
ภาพที่ 3.7. ภาพนางแบบในการถ่ายทำ ภาพชุดที่ 1.....	50
ภาพที่ 3.8. ภาพนางแบบในการถ่ายทำ ภาพชุดที่ 1.....	51
ภาพที่ 3.9. เขาช้างศึก จ.กาญจนบุรี.....	51
ภาพที่ 3.10. น้ำตกจ๊อกกระดิง จ.กาญจนบุรี.....	52
ภาพที่ 3.11. ภาพการจำลองการจัดแสงถ่ายภาพบุคคล.....	52
ภาพที่ 3.12. ภาพร่างชุดที่ 1 รูปที่ 1.....	53

ภาพที่ 3.13. ภาพร่างชุดที่ 1 รูปที่ 2.....	53
ภาพที่ 3.14. ภาพร่างชุดที่ 1 รูปที่ 3.....	54
ภาพที่ 3.15. ภาพร่างชุดที่ 1 รูปที่ 4.....	54
ภาพที่ 3.16. ภาพร่างชุดที่ 1 รูปที่ 5.....	55
ภาพที่ 3.17. ภาพร่างชุดที่ 1 รูปที่ 6.....	55
ภาพที่ 3.18. ภาพร่างชุดที่ 1 รูปที่ 7.....	56
ภาพที่ 3.19. ภาพร่างชุดที่ 1 รูปที่ 8.....	56
ภาพที่ 3.20. ภาพร่างชุดที่ 2 รูปที่ 1.....	57
ภาพที่ 3.21. ภาพร่างชุดที่ 2 รูปที่ 2.....	57
ภาพที่ 3.22. ภาพร่างชุดที่ 2 รูปที่ 3.....	58
ภาพที่ 3.23. ภาพร่างชุดที่ 2 รูปที่ 4.....	58
ภาพที่ 3.24. ภาพร่างชุดที่ 2 รูปที่ 5.....	59
ภาพที่ 3.25. ภาพร่างชุดที่ 2 รูปที่ 6.....	59
ภาพที่ 3.26. ภาพร่างชุดที่ 2 รูปที่ 7.....	60
ภาพที่ 3.27. ภาพร่างชุดที่ 2 รูปที่ 8.....	60
ภาพที่ 3.28. เครื่องแต่งกาย แดฟโฟดิลแดนไกล และ โลกของเจ้าหญิงนกกินหลายกับเจ้าชายนกกินหา.....	62
ภาพที่ 3.29. เครื่องแต่งกาย ชายเดี่ยวดายแห่งภูเขาภาคเหนือ.....	62
ภาพที่ 3.30. เครื่องแต่งกาย นักเดินทางผู้ยิ่งใหญ่ และลูกหมากับสามสหาย.....	63
ภาพที่ 3.31. เครื่องแต่งกาย สีที่ 8 ของรุ่งกีนน้ำ.....	63
ภาพที่ 3.32. เครื่องแต่งกาย แดฟโฟดิลแดนไกล.....	64
ภาพที่ 3.33. ถ่ายภาพบุคคลในสตูดิโอ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์.....	66

ภาพที่ 3.34. ถ่ายภาพนอกสถานที่ จ.กาญจนบุรี.....	66
ภาพที่ 3.35. ถ่ายภาพนอกสถานที่ อคาเรียมบางแสน.....	67
ภาพที่ 3.36. ถ่ายภาพนอกสถานที่ บางปู จ.สมุทรปราการ.....	67
ภาพที่ 3.37. ภาพถ่ายการทำงานขั้นตอนการแก้ไขภาพ.....	68
ภาพที่ 3.38. ภาพเบื้องหลังการทำงาน จ.กาญจนบุรี.....	68
ภาพที่ 3.39. ภาพเบื้องหลังการทำงาน จ.กาญจนบุรี.....	69
ภาพที่ 3.40. ภาพบุคคลที่เคคท์เสร็จแล้วนำไปใช้สำหรับภาพชุดที่ 1.....	69
ภาพที่ 3.41. ภาพทิวทัศน์ที่ใช้สำหรับ แดฟไฟดิลแดนไกล.....	70
ภาพที่ 3.42. ภาพทิวทัศน์ที่ใช้สำหรับ ชายเดี่ยวดายแห่งภูเขาภาคเหนือ.....	70
ภาพที่ 3.43. ภาพปลากัดใช้สำหรับ นักเดินทางผู้ยิ่งใหญ่.....	70
ภาพที่ 3.44. ภาพนกใช้สำหรับ ชายเดี่ยวดายแห่งภูเขาภาคเหนือ และโลกของเจ้าหญิงนกกินหาคับเจ้าชายนกกินหลาย.....	71
ภาพที่ 3.45. ภาพถ้ำหินใช้สำหรับ ลูกหาม กับสามสหาย.....	71
ภาพที่ 3.46. ภาพงูใช้สำหรับลูกหาม กับสามสหาย.....	71
ภาพที่ 3.47. ภาพแมงกะพรุนใช้สำหรับ เจ้าหญิงเสียงเศร้าแห่งดวงดาวที่สี่.....	72
ภาพที่ 3.48. ภาพปะการังใช้สำหรับ นักเดินทางผู้ยิ่งใหญ่.....	72
ภาพที่ 3.49. ภาพแมงกะพรุนใช้สำหรับ เจ้าหญิงเสียงเศร้าแห่งดวงดาวที่สี่.....	72
ภาพที่ 3.50. ภาพน้ำตก.....	73
ภาพที่ 3.51. ภาพแมงกะพรุนใช้สำหรับ เจ้าหญิงเสียงเศร้าแห่งดวงดาวที่สี่.....	73
ภาพที่ 3.52. ภาพแมงกะพรุนใช้สำหรับ สีที่ 8 ของรุ่งกินน้ำ.....	73
ภาพที่ 3.53. ตัวอย่างการ Collage Art.....	74

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.54. ตัวอย่างการ Collage Art.....	75
ภาพที่ 3.55. ตัวอย่างการ Collage Art.....	76
ภาพที่ 3.56. ตัวอย่างการ Collage Art.....	77
ภาพที่ 3.57. ตัวอย่างการ Collage Art.....	78
ภาพที่ 3.58. ตัวอย่างการ Collage Art.....	79
ภาพที่ 3.59. ตัวอย่างการ Collage Art.....	80
ภาพที่ 4.1. เรื่องที่ 1 ชายเดี่ยวตายแห่งภูเขาภาคเหนือ.....	81
ภาพที่ 4.2. เรื่องที่ 2 แดฟโฟดิลแดนไกล.....	82
ภาพที่ 4.3. เรื่องที่ 3 เจ้าหญิงแสนเศร้าแห่งดาวดวงที่สี่.....	83
ภาพที่ 4.4. เรื่องที่ 4 แก้อัศจรรย์.....	84
ภาพที่ 4.5. เรื่องที่ 5 สีที่แปดของรุ้งกินน้ำเรื่องที่.....	85
ภาพที่ 4.6. เรื่องที่ 6 นักเดินทางผู้ยิ่งใหญ่.....	86
ภาพที่ 4.7. เรื่องที่ 7 ‘ลูกหาม’ กับสามสหาย.....	87
ภาพที่ 4.8. เรื่องที่ 8 ‘โลก’ ของเจ้าหญิงนกบินหลายกับเจ้าชายนกบินหา.....	88
ภาพที่ 4.9. เรื่องที่ 1 ชายเดี่ยวตายแห่งภูเขาภาคเหนือ.....	89
ภาพที่ 4.10. เรื่องที่ 2 แดฟโฟดิลแดนไกล.....	90
ภาพที่ 4.11. เรื่องที่ 3 เจ้าหญิงแสนเศร้าแห่งดาวดวงที่สี่.....	91
ภาพที่ 4.12. เรื่องที่ 4 แก้อัศจรรย์.....	92
ภาพที่ 4.13. เรื่องที่ 5 สีที่แปดของรุ้งกินน้ำ.....	93
ภาพที่ 4.14. เรื่องที่ 6 นักเดินทางผู้ยิ่งใหญ่.....	94
ภาพที่ 4.15. เรื่องที่ 7 ‘ลูกหาม’ กับสามสหาย.....	95

ภาพที่ 4.16. เรื่องที่ 8 ‘โลก’ ของเจ้าหญิงนภินหลายกับเจ้าชายนภินหา.....	96
ภาพที่ 4.17. ภาพการจัดแสดงผลงาน.....	97
ภาพที่ 4.18. ภาพหน้าปกหนังสือ เจ้าหญิง.....	98
ภาพที่ 4.19. ภาพปกหลังหนังสือ เจ้าหญิง.....	99
ภาพที่ 4.20. ภาพตัวอย่างการจัดรูปเล่มหนังสือเรื่องที่ 1.....	100
ภาพที่ 4.21. ภาพตัวอย่างการจัดรูปเล่มหนังสือเรื่องที่ 2.....	101
ภาพที่ 4.22. ภาพตัวอย่างการจัดรูปเล่มหนังสือเรื่องที่ 3.....	102
ภาพที่ 4.23. ภาพตัวอย่างการจัดรูปเล่มหนังสือเรื่องที่ 4.....	103
ภาพที่ 4.24. ภาพตัวอย่างการจัดรูปเล่มหนังสือเรื่องที่ 5.....	104
ภาพที่ 4.25. ภาพตัวอย่างการจัดรูปเล่มหนังสือเรื่องที่ 6.....	105
ภาพที่ 4.26. ภาพตัวอย่างการจัดรูปเล่มหนังสือเรื่องที่ 7.....	106
ภาพที่ 4.27. ภาพตัวอย่างการจัดรูปเล่มหนังสือเรื่องที่ 8.....	107

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ

ความเป็นมาของโครงการถ่ายภาพประกอบหนังสือนี้ เกิดจากการที่ข้าพเจ้าได้อ่านหนังสือ”เจ้าหญิง”ที่เป็นหนังสือรวมเรื่องสั้นทั้ง 8 เรื่องของคุณจินหลา สันกาลาศีรี ด้วยเรื่องสั้นแต่ละเรื่องนั้น สื่อความหมายโดยนัย และให้อารมณ์ที่ต่างกัน มีทั้งความเศร้า ความสุข ความทุกข์ และความหวัง ต่างสถานที่ต่างโลกกัน แต่นักเขียนสามารถทำให้เรื่องราวทั้ง 8 เรื่องเป็นเรื่องเดียวกันได้ ซึ่งปลุกเร้าจินตนาการและความคิดของตัวข้าพเจ้าได้อย่างยิ่ง ข้าพเจ้าจึงเกิดความประทับใจ และเกิดความต้องการที่จะสร้างโครงการถ่ายภาพประกอบหนังสือขึ้น

1.2 วัตถุประสงค์

- 1.2.1. เพื่อเรียนรู้กระบวนการคิดและการทำงานไปจนถึงการแก้ไขเฉพาะหน้าในการทำงาน
- 1.2.2. เพื่อศึกษากระบวนการตีความหนังสือไปสู่รูปแบบภาพประกอบที่เป็นภาพถ่าย
- 1.2.3. เพื่อฝึกการเรียบเรียงในเชิงสัญลักษณ์

1.3 แนวความคิด – concept

แนวความคิดในการสร้างสรรค์ผลงานภาพนิ่งและภาพเคลื่อนไหวนั้นต้องการจะทำภาพประกอบหนังสือที่สื่อถึงความรัก ความหวังและความเศร้าผ่านโลกจินตนาการของของข้าพเจ้าที่มีสีสัน

1.4 แรงบันดาลใจ

เกิดจากการที่ข้าพเจ้าได้อ่านหนังสือรวมเรื่องสั้น”เจ้าหญิง”ที่เป็นหนังสือรวมเรื่องสั้นทั้ง 8 เรื่องของคุณจินหลา สันกาลาศีรี แล้วเกิดประทับใจในเรื่องเล่าที่เรียงร้อยเรื่องราว ต่างสถานที่ ต่างโลก ต่างเรื่องราวให้เป็นเรื่องราวเดียวกันได้ จนข้าพเจ้าต้องการทำภาพประกอบหนังสือเล่มนี้ขึ้นมาอีกครั้ง

1.5 รายละเอียดทางเทคนิค

ภาพถ่ายชุดนี้มี 16 ภาพ โดยมีภาพบุคคลที่มีการจัดแสงในสตูดิโอและนำภาพไปทำต่อในโปรแกรม Photoshop ในส่วน Art Direction ข้าพเจ้าจะทำให้ภาพสอดคล้องกับเรื่องสั้นในหนังสือมากที่สุด ได้แก่ภาพ ทิวทัศน์จำนวน 8 ภาพ อัดขยายขนาด 16x2420x20 นิ้ว จำนวน 8 ภาพ และภาพถ่ายบอกเล่าเรื่องราวเจ้าหญิง ขนาด 16x24 นิ้ว จำนวน 8 ภาพ

1.6 แนวทางการบรรลุเป้าหมาย

- 1.6.1. กำหนดแนวความคิดและขอบเขตการทำงาน
- 1.6.2. ศึกษาตีความและทำความเข้าใจนิทานเรื่องสั้น”เจ้าหญิง”
- 1.6.3. หาข้อมูลและศึกษาเกี่ยวกับ ความคิด พฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับงานที่จะสร้างสรรค์
- 1.6.4. เลือกนางแบบที่เหมาะสมกับแนวคิดของงานที่จะสร้างสรรค์
- 1.6.5. จัดเตรียมของประกอบฉากและสถานที่
- 1.6.6. วางแผนกำหนดการอย่างชัดเจน ลงตาราง
- 1.6.7. เลือกภาพ และแก้ไขภาพ
- 1.6.8. ปรินท์ภาพ

1.7.ข้อมูล

เจ้าหญิง เป็นหนังสือรวมเรื่องสั้นทั้ง 8 เรื่อง ของบินหลา สันกาลาคีรี ได้รับรางวัลวรรณกรรมสร้างสรรค์ยอดเยี่ยมแห่งอาเซียน (ซีไรต์) ของประเทศไทย ประจำปี พ.ศ. 2548 เรื่องสั้นในเล่มจะนำโลกของจินตนาการมา ผสานกับโลกของความจริง

โดยใช้รูปแบบนิทาน เสนอเนื้อหาเกี่ยวกับการเรียนรู้ประสบการณ์ทางอารมณ์ การเผชิญกับปัญหาและอุปสรรค การแสวงหาความหมายและความสุขของชีวิต แต่ด้วยความเขลา มนุษย์จึงดิ้นรนและหลงอยู่ในมายา ในที่สุด ผู้อ่านจะรับรู้ได้ว่าในโลกของความเป็นจริงนั้น โลกมีหลากหลายทางเลือกที่จะไปสู่วิถีชีวิตที่เรียบง่ายและพอดี อาจอ่านแยกกันเป็นเรื่อง ๆ แต่ด้วยการเรียงร้อยเข้าด้วยกัน ทำให้เรื่องสั้นแต่ละเรื่องกลายเป็นเรื่องสั้นในเรื่องยาว เป็นนิทานซ้อนนิทาน ที่เรื่องต้นกับเรื่องท้ายมาบรรจบกันอย่างแนบเนียน ผู้ประพันธ์สร้างตัวละครหลากหลาย ทั้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คน สัตว์ สิ่งของแบบนิทานเปรียบเทียบที่อุดมด้วยสีสัน รวมทั้งการเล่นคำ โดยเฉพาะชื่อ เจ้าหญิง ที่สื่อความหมาย นัยและอารมณ์ชั้น มีลีลาภาษาที่รุ่มรวยด้วยโวหารเร้าจินตนาการและความคิด

เจ้าหญิงเล่าเรื่องด้วยน้ำเสียงอ่อนหวานและอ่อนโยน ให้ความรู้ในโลกความเป็นจริง ชีวิตไม่ได้เป็นไปดั่งหวัง หากดำรงอยู่ได้อย่างสันติ ก็ด้วยพลังของความดีงาม ซึ่งกระตุ้นจิตใต้สำนึกของผู้อ่านให้มองโลกในแง่ดี เข้าใจและ รักเพื่อนมนุษย์

1.8 คุณค่าของผลงาน/ ประโยชน์ที่จะได้รับ

ข้าพเจ้าคาดหวังว่าผลงานชุดนี้จะช่วยทำให้ตัวข้าพเจ้าได้เรียนรู้การทำงานที่ดียิ่งขึ้น และคาดหวังว่าผลงาน ชุดนี้จะเป็ประโยชน์ต่อผู้ได้รับชม

1.9 ปัญหาที่คาดว่าจะเกิด และวิธีแก้ไข

งบประมาณบานปลาย วิธีแก้ปัญหาคือจัดเตรียมงบประมาณสำรองหรือวางแผนการทำงานให้รอบคอบ เพื่อให้เกิดความผิดพลาดน้อยที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ข้อมูลในการสร้างสรรค์ผลงาน

2.1 เจ้าหญิง

2.1.1. ข้อมูลพื้นฐานในหนังสือ

ข้อมูลทางบรรณานุกรม บินหลา สันกาลาศีรี

เจ้าหญิง. พิมพ์ครั้งที่ 21. กรุงเทพฯ : มติชน, 2551

136 หน้า : ภาพประกอบ.

1.รวมเรื่องสั้น

ISBN 978-974-02-0073-4

เจ้าหญิง บินหลา สันกาลาศีรี

พิมพ์รวมเล่มครั้งแรก : สำนักพิมพ์มติชน, ธันวาคม 2546

พิมพ์ครั้งที่สอง-ครั้งที่สิบ : สำนักพิมพ์มติชน, กรกฎาคม-ตุลาคม 2548

พิมพ์ครั้งที่สิบเอ็ด-ครั้งที่ยี่สิบ : สำนักพิมพ์มติชน, 2548-2551

พิมพ์ครั้งที่ยี่สิบเอ็ด : สำนักพิมพ์มติชน, สิงหาคม 2551

ผู้จัดการสำนักพิมพ์ : สุชาติ ศรีสุวรรณ ผู้ช่วยผู้จัดการสำนักพิมพ์ : ประยงค์ คงเมือง

บรรณาธิการบริหาร : สุกฤษณ์ บุณปาน บรรณาธิการสำนักพิมพ์ : ศิริพงษ์ วิทยวิโรจน์

หัวหน้ากองบรรณาธิการ : รุจิรัตน์ ทิมวัฒน์ ผู้ช่วยบรรณาธิการ : ศิริธาดา กองภา

พิสูจน์อักษร : ชัยรัตน์ เลิศรัตนพร คอมพิวเตอร์กราฟิก : สำราญ สังฆะมณี

ออกแบบปก-ศิลปกรรม : ประภาพร ประเสริฐโสภา ภาพประกอบ : มณีรัตน์ บัณฑุกัมพล

ประชาสัมพันธ์ : นันทยา ชื่นสกุล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.2 ความเป็นมาของวรรณกรรมเรื่องสั้น”เจ้าหญิง”

เจ้าหญิง เป็นชื่อของหนังสือรวมเรื่องสั้นซึ่งได้รับรางวัล วรรณกรรมสร้างสรรค์แห่งอาเซียนหรือ รางวัลซีไรต์ ประจำปี ๒๕๔๘ คณะกรรมการตัดสินรางวัลซีไรต์ คณะกรรมการตัดสินรางวัลวรรณกรรมสร้างสรรค์ยอดเยี่ยมแห่งอาเซียน มีมติให้หนังสือรวมเรื่องสั้นเรื่อง “เจ้าหญิง” ของบินหลา สันกาลาศีรี ได้รับรางวัลวรรณกรรมสร้างสรรค์ยอดเยี่ยมแห่งอาเซียน (ซีไรต์) ของประเทศไทย ประจำปีพุทธศักราช ๒๕๔๘ รวมเรื่องสั้น เจ้าหญิง ของ บินหลา สันกาลาศีรี นำโลกของจินตนาการมาผสานกับโลกของความจริงโดยใช้รูปแบบ นิทานเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับการเรียนรู้ประสบการณ์ทางอารมณ์ การเผชิญปัญหาและอุปสรรค การแสวงหาความหมายและความสุขของชีวิต แต่ด้วยความเขลา มนุษย์จึงดิ้นรน และหลงอยู่ในมายา ในที่สุด ผู้อ่านจะรับรู้ได้ว่าในโลกของความเป็นจริงนั้น โลกมีหลากหลายทางเลือกที่จะไปสู่วิถีชีวิตที่ เรียบง่ายและพอดีรวมเรื่องสั้นทั้ง ๘ เรื่อง อาจอ่านแยกกันเป็นเรื่องๆ แต่ด้วยการเรียงร้อยเข้าด้วยกัน ทำให้เรื่องสั้นแต่ละเรื่องกลายเป็นเรื่องสั้น ในเรื่องยาว เป็นนิทานซ้อนนิทานที่เรื่องต้นและเรื่องท้ายมา บรรจบกันอย่างแนบเนียน ผู้ประพันธ์สร้างตัวละครหลากหลายทั้งคน สัตว์ สิ่งของแบบนิทานเปรียบเทียบที่อุดมด้วยสีสันรวม ทั้งการเล่นคำ โดยเฉพาะชื่อ เจ้าหญิง ที่สื่อความหมายนัยและอารมณ์ขันมีลีลาภาษาที่รุ่มรวยด้วยโวหารเร้าจินตนาการและความคิด เจ้าหญิง เล่าเรื่องด้วยน้ำเสียงอ่อนหวานและอ่อนโยน ให้ความรู้ในโลกความเป็นจริง ชีวิตมิได้เป็นไปดั่งหวัง หากดำรงอยู่ได้อย่างสันติก็ด้วยพลังของความคิดงามที่กระตุ้นจิตใต้สำนึกของผู้อ่าน ให้มองโลกในแง่ดี เข้าใจและรักเพื่อนมนุษย์

ภาพที่ 2.1 หน้าปกหนังสือ

ที่มา : หนังสือรวมเรื่องสั้นเจ้าหญิง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.3 เนื้อเรื่องย่อ

2.1.3.1 ชายเดี่ยวดายแห่งภูเขาภาคเหนือ

กระต่ายป่าเล่าเรื่องของชายผู้หนึ่งให้นักฟังว่า มีชายคนหนึ่งอาศัยอยู่เพียงลำพังบนภูเขาภาคเหนือ เขาไม่ใช่คนแฉฉนี้ แต่ก็อยู่มานานพอสมควร เขามีความสุขตามอัตภาพ เมื่อถึงฤดูฝนเขาเห็นดอกต้อยติ่งงดงามเป็นทะเลดอกต้อยติ่งใจเขาหวังคิดถึงครอบครัว และหลานสาวของเขาซึ่งอาศัยอยู่ภาคใต้ เขาจึงตัดสินใจเดินเท้าไปยังภาคใต้โดยนำฝักต้อยติ่งไปด้วย ตกกลางคืนเขาฝันว่าเหล่าต้อยติ่งอุทธรณ์ในโชคชะตาของตน อยากขออิสระให้แก่ตนเอง เขายอมให้ฝักต้อยติ่งได้รับน้ำฝนตามที่ใจพวกมันปรารถนา เมื่อเมล็ดต้อยติ่งเติบโตเป็นต้นไม้ เขาเก็บฝักต้อยติ่ง แล้วจึงค่อยๆเดินทางต่อไป และกระทำอยู่เช่นเดิมไปเรื่อย จนกระทั่งเดินทางไปถึงงานวันเกิดของเจ้าหญิง (หลานสาว) ของเขา แต่ปรากฏว่าหลานสาวของเขาซึ่งเป็นเด็กน้อยนั้นเติบโตจนกระทั่งมีลูกสาวตัวเล็กซึ่งมีงานวันเกิดในวันนี้ ชายเดี่ยวดายมอบฝักต้อยติ่งทั้งหลายให้แก่เจ้าหญิงคนนั้นของเขา หลังจากนั้นเขาก็กลับมาอาศัยอยู่ยังที่พักบนภูเขาภาคเหนือเช่นเดิม หากแต่ชีวิตของเขากลับไม่เดี่ยวดายแล้วเพราะว่าทุก ๆ ปีจะมีเด็กหญิงเด็กชายเดินทางมาเยี่ยมเยียนเขา เด็ก ๆ จะไม่มีวันหลงทาง เพียงแค่เดินทางมาหาเขาตามทางของต้นต้อยติ่งที่เขาปลูกไว้ นั่นเอง

ภาพที่ 2.2 ภาพประกอบชายเดี่ยวดายแห่งภูเขาภาคเหนือ

ที่มา : หนังสือรวมเรื่องสั้นเจ้าหญิง

2.1.3.2 แดฟโฟดิลแดนไกล

เด็กชายคนหนึ่งปลูกต้นไม้ไว้สองต้นเพื่อรอคอยการกลับมาของเจ้าหญิงของเขา เขาเฝ้าดูการเจริญเติบโตของต้นไม้ที่เขาให้ชื่อว่าแดฟโฟดิลอยู่ทุกเมื่อเชื่อวัน คนทั้งหลายเห็นพฤติกรรมการรอคอยการเติบโตของต้นไม้ของเขาแล้วเห็นว่าเป็นเรื่องไร้สาระ ถูกเยาะเย้ยถากถางจากคนทั่วไป อย่างไรก็ตามเขาก็ยังดูแลทะนุบำรุงต้นไม้เหล่านั้นเป็นอย่างดีเพื่อรอคอยการกลับมาชื่นชมของเจ้าหญิงของเขา เวลาผ่านไปจนกระทั่งเขาเป็นหนุ่มฉกรรจ์ เจ้าหญิงก็ยังไม่เคยกลับมาตามสัญญา เขาก็ตั้งใจจะเดินทางไปหาเจ้าหญิงของเขาพร้อมกับต้นไม้ที่เขาดูแลฟูมฟักมาเป็นอย่างดี

ภาพที่ 2.3 ภาพประกอบแดฟโฟดิลแดนไกล

ที่มา : หนังสือรวมเรื่องสั้นเจ้าหญิง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.3.3 เจ้าหญิงเสียงเศร้าแห่งดาวดวงที่สี่

นกน้อยอวกาศบินมาส่งข่าวเรื่องเจ้าหญิงเสียงเศร้าแห่งดาวดวงที่สี่ ให้แก่เจ้าชายเมื่อกดปุ่มตรงชอกคอของนก จะได้ยินเสียงหญิงสาว พูดว่า “ฉันอยู่ที่นี้ที่ดาวดวงที่สี่” ข้าไปข้ามา จนกระทั่งเจ้าชายสงสาร และมีความปรารถนาจะไปช่วยเจ้าหญิงผู้เป็นเจ้าของเสียง พระราชาพยายามรั้งไว้ไม่ให้เจ้าชายเดินทางไป เพราะไม่ทราบแน่ชัดว่าดาวดวงที่สี่อยู่ที่ใด แต่เจ้าชายก็ยังตั้งต้นที่จะเดินทางไปช่วยหญิงสาวเจ้าของเสียงเศร้าแห่งดาวดวงที่สี่ เขาพยายามค้นหา จนกระทั่งพบว่าดาวดวงที่เขาฝันอยู่คือดาวดวงที่สี่แน่แล้ว แต่เขาก็กังไม่พบเจ้าหญิง พบแต่เหล่าชายหนุ่มมากมายที่มาตามหาเพื่อช่วยเหลือเจ้าหญิงตามรำลือแทนที่เจ้าชายจะรู้สึกภาคภูมิใจที่เดินทางมาแสนไกล เขากลับต้องถูกหัวเราะเยาะ ถูกถากถางว่าเป็นคนโง่คนล่าสุดที่เดินทางมาถึงที่นี่ชายเหล่านั้นทะเลาะเบาะแว้งกัน ถกเถียงกันและกระทั่งทุกคนถอดใจในการตามหาเจ้าของเสียง ในที่สุดก็เหลือแต่เพียงเจ้าชายเพียงลำพังที่จะต้องรับภาระซื้อเครื่องอุปกรณ์การเดินทางที่คนเหล่านั้นพยายามขายต่อให้เจ้าชาย เจ้าชายยังดั้นด้นเดินทางต่อไป เพื่อตามหาเจ้าหญิงเสียงเศร้าแห่งดาวดวงที่สี่จนกระทั่งได้เจอกับเจ้าหญิง คนทั้งคู่ได้พูดจากัน เจ้าชายพยายามปลอบใจ และทำให้เจ้าหญิงหายเศร้า และชักชวนกันเดินทางไปยังดาวดวงอื่น ในที่สุด เจ้าหญิงและเจ้าชายต่างก็เดินทางไปด้วยกันอย่างมีความสุข

ภาพที่ 2.4 ภาพประกอบเจ้าหญิงเสียงเศร้าแห่งดาวดวงที่สี่

ที่มา : หนังสือรวมเรื่องสั้นเจ้าหญิง

2.1.3.4 แก้อัดนตรี

แก้อัดไม้เนื้อไม้ ถูกประกอบขึ้นมาด้วยฝีมือประณีต งดงาม มันมีความสุขในการเกิดเป็นแก้อัดตัวนี้มันมีความภูมิใจในความงดงามของตนเอง ขณะที่ช่างไม้ผู้สร้างแก้อัดประกอบมันขึ้นมาเขาร้องเพลงฮัมเบา ๆ มันรู้สึกเป็นสุขอย่างที่สุด ต่อมาเมื่อแก้อัดถูกนำมาตั้งขาย ครูใหญ่ได้มาซื้อแก้อัดตัวนี้แล้วบอกว่าจะนำไปทำแก้อัดนตรี มันรู้สึกดีใจอย่างยิ่ง เพราะมันรักเสียงดนตรีแต่เหตุการณ์กลับไม่เป็นอย่างที่มันคิด เมื่อมันได้เป็นแก้อัดนตรีจริง ๆ ทุกคนพยายามแย่งชิงเพื่อที่จะกระแทกมันนั่งลงบนแก้อัดเมื่อเพลงหยุดแต่ละครั้งเพื่อให้ได้เป็นผู้ชนะ มันรู้สึกเหน็ดเหนื่อย บอบช้ำและหดหู่ ที่จะต้องมาเป็นแก้อัดนตรีให้คนแย่งชิงกันนั่งบนตัวมัน มันจึงแสดงความเกรงโดยการยื่นขาไปขัดให้คนล้มหรือดันตะปูขึ้นมาเกี่ยวกับคนเหล่านั้น ในที่สุดมันถูกภารโรงโยนออกไปนอกรั้วและไม่มีใครสนใจมันอีกต่อไป บ่ายวันหนึ่งเมื่อสายฝนชะล้างคราบโคลนเก่าไปบางส่วน เด็กหญิงผู้ที่ถูกคัดออกในเกมแก้อัดนตรีอยู่เสมอเดินผ่านมา เธอจำแก้อัดตัวนี้ได้เธอนำแก้อัดตัวนั้นไปไว้ที่บ้านชายทุ่ง ซ่อมแซมมันอย่างทะนุถนอมจนกระทั่งใช้งานได้ มันรู้สึกดีที่สุดในได้ยินเสียงเพลงจากเด็กหญิงสัมผัสกับแขนและแผ่นหลังของเด็กหญิง ความปิติและเป็นสุข ทำให้มันรู้ว่ามันเป็นแก้อัดนตรีอย่างแท้จริง

ภาพที่ 2.5 ภาพประกอบแก้อัดนตรี

ที่มา : หนังสือรวมเรื่องสั้นเจ้าหญิง

2.1.3.5 สีที่แปดของรุ้งกินน้ำ

เป็นเรื่องราวของเจ้าหญิงที่บิดาและมารดาแยกทางกัน พระราชาและพระราชินีแบ่งเมืองกันคนละฝั่งแม่น้ำ และประชากรกันคนละครึ่งเมือง และแบ่งการดูแลและเลี้ยงดูเจ้าหญิงกันคนละครึ่งวัน ทั้งสองต่างพยายามจูงใจให้เจ้าหญิงอยู่ในการดูแลของตนเองเป็นเวลานาน ๆ ในแต่ละวัน เจ้าหญิงเป็นเด็กที่เอาแต่ใจมาก หากต้องการสิ่งใดแล้ว ต้องแสดงความดื้อรั้นเอาแต่ใจจนได้สิ่งนั้น เจ้าหญิงชอบใส่ชุดมอมแมมชุดเดิมทุก ๆ วัน หากไม่พอใจสิ่งใด บางครั้งจะขว้างปาสิ่งของเลยทีเดียว วันหนึ่งเจ้าหญิงเห็นรุ้งกินน้ำที่หน้าต่าง เธอต้องการรุ้งกินน้ำมาเป็นของตนเอง จึงรีบเข้าไปหาพระราชาและพระราชินีไปจับรุ้งมาให้ พระราชาพยายามส่งทูตไปเจรจากับรุ้งกินน้ำ แต่ก็ไม่เป็นผล พยายามหาหลายสิ่งหลายอย่าง แต่ก็ไม่สำเร็จ พระราชาคลุ้มใจมากเพราะเจ้าหญิงยื่นคำขาดว่า หากพระราชานำรุ้งกินน้ำมาให้ตนไม่ได้ก็จะไม่กลับมาหาพระราชาและอยู่กับพระราชินีไปตลอด และเจ้าหญิงยังยื่นคำขาดกับพระราชินีเช่นเดียวกัน ทั้งพระราชาและพระราชินีพยายามที่จะนำรุ้งกินน้ำมาให้เจ้าหญิง ให้ได้แต่อย่างไรก็ไม่เป็นผล ในระหว่างที่พระราชาและพระราชินีทรงพยายามตามหารุ้งกินน้ำมาให้ได้นั้น เจ้าหญิงกลับไม่ได้แสดงความดื้อรั้นใด ๆ เลย กลับสงบเสถียรลงไปได้อย่างไม่น่าเชื่อ เจ้าหญิงเฝ้าตามจับรุ้งกินน้ำในวันฝนตกจนกระทั่งป่วย พระราชา กับพระราชินีทรงกลัดกลุ้มเป็นอย่างมาก วันหนึ่งเจ้าหญิงหนีจากพระราชวังมาไล่จับรุ้งกินน้ำ เจ้าหญิงนอนราบไปกับพื้นรอดูรุ้งเดินทางมากินน้ำ เหล่าผักและหญ้าทั้งหลาย ช่วยกันบังสายฝนไม่ให้ถูกตัวเจ้าหญิง รุ้งเดินทางมาถึงและกลืนกินละอองไอบริสุทธิ์บนกลีบดอกไม้ริมธาร เพื่อให้เกิดสีทั้งเจ็ดสีคือ ม่วง คราม น้ำเงิน เขียว เหลือง แสด แดง เจ้าหญิงมีความปิติเป็นอย่างยิ่งในสิ่งที่ตนได้สัมผัสจนน้ำตาไหลออกมา รุ้งหันมาจุมพิตน้ำตาบนแก้มนวลของเจ้าหญิง จนเกิดเป็นสีชมพู สีที่แปดของรุ้งกินน้ำ ถึงแม้ว่าจะเกิดสีที่แปดของรุ้งกินน้ำขึ้น พระราชา กับพระราชินียังไม่ได้คืนดีกัน อย่างที่เคยพูดว่า หากรุ้งมีสีที่แปดขึ้นมาพอกับแม่ของเจ้าหญิงคงจะมีสิทธิ์หันหน้ามาคุยกัน เจ้าหญิงก็ยังคงเที่ยวไปเที่ยวมาระหว่างสองวังเหมือนเดิม

ภาพที่ 2.6 ภาพประกอบสีที่แปดของรุ่งกีนน้ำ

ที่มา : หนังสือรวมเรื่องสั้นเจ้าหญิง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.3.6 นักเดินทางผู้ยิ่งใหญ่

ลูกปลาน้อยต้องการจะเดินทางไปหาเจ้าหญิงของเขา ลูกปลาน้อยเคยได้ยินว่าไกลออกไปจากที่เขาอยู่ ยังมีแหล่งน้ำที่ยิ่งใหญ่มีพืชพันธุ์และสิ่งสารพัดมากมายที่เขาควรจะไปค้นหา เขาจึงเริ่มตัดสินใจที่จะเดินทางไปโดยอุปนิสัยของลูกปลาน้อย เขาเป็นคนรอบคอบ จะทำอะไรก็ต้องคิดอย่างถ่วงถ่วงก่อนลงมือปฏิบัติตั้งนั้นก่อนที่เขาจะเดินทาง เขาจึงเตรียมสัมภาระมากมายที่มีความจำเป็นในการเดินทาง ทั้งเสื้อผ้ายารักษาโรค สมุดบันทึกเงินทอง หรือกล้องถ่ายรูป ก่อนเดินทาง คั่นก่อนเดินทาง คั่นนั้นเขานอนไม่หลับ และคิดในใจว่า “กลัวไหม ว่าอาจจะไม่ได้กลับมา” เขาจึงนำเปลือกกุ้งมาห่อหุ้มร่างกายเพื่อป้องกันอันตราย อาทิตย์ต่อมาเขายังคงครุ่นคิดถึงอันตรายต่าง ๆ อยู่ เขาจึงนำกระดองปูมาห่อหุ้มร่างกายทับอีกชั้นหนึ่ง เดือนต่อมาเขานำฝายมาห่อหุ้มร่างกายเป็นเกราะทับอีกชั้นหนึ่ง สุดท้ายปีต่อมาเขานำกระดองเต่าติดำบรรพ์มาห่อหุ้มทับตัว เพื่อสวมใส่ป้องกันอันตรายในยามเดินทางอีกเป็นชั้นสุดท้าย จนแล้วจนรอดลูกปลาน้อยก็ได้แต่ครุ่นคิด และไม่ได้เดินทางไปตามจุดหมายที่ตั้งใจเสียที

ภาพที่ 2.7 ภาพประกอบนักเดินทางผู้ยิ่งใหญ่

ที่มา : หนังสือรวมเรื่องสั้นเจ้าหญิง

2.1.3.7. ลูกหมากับสามสหาย

เจ้าหญิงถูกพญางูเจ็ดตัวจับไปเป็นตัวประกันอยู่ในถ้ำแห่งหนึ่งเพื่อแลกเปลี่ยนกับปราสาทพระราชาทิ้งเจ็ด หลัง พระราชาประกาศหาผู้กล้ามาช่วยเหลือเจ้าหญิงให้รอดพ้นจากอันตรายจากงูทั้ง 7 ตัว โดยเปิดโอกาสให้เหล่า ขาญกษัตริย์มารับอาสาไปช่วยเจ้าหญิง มีผู้อาสาช่วยเจ้าหญิงมากมาย แต่ต้องบาดเจ็บกลับมาด้วยฤทธิ์เดชของงู ทั้ง 7 ตัวทั้งสิ้น จนกระทั่งวันหนึ่ง ลูกหมากับสามสหาย คือลูกหิม ลูกหุ้ม และลูกหุนเดินทางมาเพื่อรับอาสาช่วย เจ้าหญิงและปราบพญางูร้าย เขาแนะนำตัวว่าพวกเขาเป็นลูกศิษย์ของคุณครูย่าฮุก ซึ่งทุกคนรู้จักดีว่าเป็นครูที่สอน อยู่ตามชายแดน มีอายุมากแล้ว รับสอนเด็กที่มีฐานะยากจนให้เป็นคนดีและมีความรู้ในการมาอาสาครั้งนี้พวกเขา หวังเพียงเงินตอบแทนเล็กน้อยไปเพื่อเรียนหนังสือต่อพระราชินีไม่เชื่อในความสามารถของเด็ก ๆ ตัวเล็ก ๆ ทั้ง 6 ตัว แต่อย่างน้อยก็ยอมให้ทั้ง 6 เข้าต่อสู้กับพญางูยักษ์เพราะพระราชินีอยู่ในใจว่า อย่างน้อยเหล่าลูกหมากับ สามสหายก็สามารถไปเป็นอาหารพญางูถ่วงเวลาไม่ให้งูทำอันตรายแก่เจ้าหญิงได้แม้ชาวเมืองจะพยายามทัดทานว่า ลูกหมากับสามสหายไม่สมศักดิ์ศรีที่จะเป็นตัวแทนของพระราชินีเข้าต่อกรกับพญางูร้าย แต่พระราชินีมองไม่เห็น ใครที่จะมาเป็นอาสาสมัครเลยสักคน เมื่อเดินทางไปลูกหมากับสามสหายได้วางแผนในการสู้รบกับพญางูไว้เป็น อย่างดี หัวหน้าที่คือห้ามจ้วคิดการขณะที่ห้ามรุ่งห้ามค้าหาข้อมูล และแบกหามเสนอความรู้ในการสู้รบที่ตนเองมีอยู่ ลูกหมากับสามสหายสามารถต่อสู้กับพญางูจนได้ชัยชนะกลับมา พระราชินีจะปูนบำเหน็จให้จำนวนมาก แต่ลูกหมากับสามสหายไม่รับ พวกเขาขอรับเพียงแค่อุปกรณ์เท่านั้น พระราชินียินยอม แต่พระราชินียังเป็นห่วงตนเอง ถ้าหากพญางูตามมาราวีอีกครั้งท่านจะอย่างไรถ้าลูกหมากับสามสหายไม่อยู่ ทั้ง 6 ต่างให้ความเห็นว่าให้ พระราชินีลดจำนวนปราสาทจาก 7 หลังให้เหลือเพียงหลังเดียว แล้วพยายามรักษาทรัพย์สมบัติที่มีให้พอดีกับ ตนเองไว้ให้ได้ พวกเขาสั่งสอนพระราชินีว่า ควรมียายตามองคนจน และช่วยเหลือคนยากจนบ้างแล้วลูกหมากับ สามสหายก็เดินทางไปในตอนท้ายเมื่อคุณครูย่าฮุกเสียชีวิตไปแล้ว เจ้าหญิงเดินทางไปเป็นครูคนใหม่แทนคุณครูย่า ฮุก ที่โรงเรียนของคุณครูย่าฮุก ในขณะที่เจ้าพญางูทั้ง 7 ตัวกลับตัวเป็นงูที่ดีและทำตนให้เป็นประโยชน์แก่บุคคลอื่น

ภาพที่ 2.8 ภาพประกอบลูกหามกับสามสหาย

ที่มา : หนังสือรวมเรื่องสั้นเจ้าหญิง

2.1.3.8 'โลก' ของเจ้าหญิงนกบินหลายกับเจ้าชายนกบินหา

เจ้าหญิงนกบินหลาย กับเจ้าชายนกบินหา ฝ่าพุ่มพริกเลี้ยงดูไข่นกที่กำลังจะฟักออกมาเป็นตัวอยู่ทุกวัน เขาและเธอมีภูมิหลังที่แตกต่างกัน เจ้าหญิงนกบินหลายร่ำรวย พรั่งพร้อม มีพรสวรรค์ มองโลกในแง่ดีในขณะที่เจ้าชายนกบินหา เข้มแข็ง ต่อสู้ดิ้นรนเพื่อให้ได้มาซึ่งสิ่งดี ๆ ในชีวิตเมื่อทั้งสองมาใช้ชีวิตอยู่ร่วมกัน บางครั้งมีปากเสียงกันบ้าง แต่ต่างก็พยายามถนอมมีน้ำใจซึ่งกันและกันด้วยคำพูด และการกระทำที่ละมุนละม่อม เขาทั้งสองมีศรัทธารวมความรักอยู่ที่ไข่นกนั้น เขาและเธอสลับกันเล่านิทานให้ลูกนกในฟองไข่ฟัง เขาและเธอเชื่อว่านิทานนี้เป็นสารสำคัญ ที่ส่งผ่านคุณธรรม ความดีงามความรู้สึกรักใคร่ของพ่อแม่ที่มีต่อลูก จนกระทั่งถึงวันที่ลูกนกฟักตัวออกมาจากไข่ไม่มีใครรู้ว่านกบินหลายและนกบินหา พาลูกที่เกิดออกมาไปอยู่ที่ใดและไม่มีใครรู้ชะตากรรมของลูกนกตัวนั้นว่าเป็นอย่างไร จนหลายปีต่อมา ใคร ๆ ต่างเล่าลือกันว่าในทวีปอาชูมเขี้ยวของขุนเขาสันกาลาศิริมีคนพบนกพเนจรตัวหนึ่ง ที่ในชีวิตของมันเหมือนจะร้องเพลงไม่เป็น ทำเป็นอยู่อย่างเดียวคือการเล่านิทาน

ภาพที่ 2.9 ภาพประกอบ 'โลก' ของเจ้าหญิงนกบินหลายกับเจ้าชายนกบินหา

ที่มา : หนังสือรวมเรื่องสั้นเจ้าหญิง

2.1.4 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับบิณฑล สันกาลาศีรี

2.1.4.1 ด้านคุณค่า

วิทยา นาควาระ (2548 : 36) กล่าวถึงคุณค่าที่แฝงอยู่ในเนื้อหาของ “เจ้าหญิง” ไว้ว่า “บิณฑล สันกาลาศีรี ใช้จินตนาการในการเขียนได้ดีมาก เรื่องที่ถ่ายทอดแฝงการสอนความมีคุณธรรมความรักเพื่อนมนุษย์ มีมิตรภาพ ความห่วง ความรู้จักเป็นผู้ให้และความรู้สึกพอของมนุษย์ได้อย่างแยบยล และยังกล่าวเพิ่มเติมถึงงานเขียนของบิณฑล สันกาลาศีรี อีกว่าการได้อ่านหนังสือดี ๆ ที่แฝงการพัฒนาคุณธรรมเหมือนมองเห็นเปลวเทียนในความมืดหรือเห็นโอเอซิสในทะเลทรายของสังคมนี้ได้บ้างงานเขียนของ บิณฑล สันกาลาศีรี กระตุ้นจิตใต้สำนึกของผู้อ่านให้เกิดการอยากทำความดี “

นิตยา มาศะวิสุทธิ์ (2548 : 87) กล่าวยกย่องคุณค่าที่แฝงอยู่ในเนื้อหาเรื่องสั้นเรื่อง “เจ้าหญิง” ไว้ว่า “หนังสือเรื่องเจ้าหญิง อาจทำให้โลกสว่างไสวขึ้นท่ามกลางโลกที่สับสนวุ่นวายและเกิดวิกฤตศรัทธา โลกที่ดูเหมือนว่ากำลังจะไร้ความหวังในปัจจุบัน”

เพื่อนนามิตร (2548 : 50) กล่าวถึงภาพรวมของคุณค่าที่ได้จากเรื่องสั้นเรื่อง “เจ้าหญิง” ว่า “บิณฑล สันกาลาศีรีร้อยเรียงเรื่องสั้นทั้ง 8 เรื่องไว้ด้วยกันอย่างแยบยล ค่อย ๆ นำผู้อ่านไปรู้จักกับความรักหลากหลายแบบ การแสวงหาความหมายและความสุขของชีวิตการแข่งขันและการดิ้นรน การเผชิญกับปัญหาและอุปสรรค และกล่าวหาญของเหล่าเจ้าหญิงเจ้าชายในนิทานของเขา”

2.1.4.2 ด้านวิธีการเขียน

กุสุมา รัชชมณี (2548 : 87) กล่าวถึงกลวิธีการนำเสนอเนื้อหาและการตั้งชื่อเรื่องของเจ้าหญิง ว่า ผู้เขียนมีวิธีที่แยบยล ทำให้ผู้อ่านต้องตีความตั้งข้อความว่า “รวมเรื่องสั้นในเรื่องนี้ ใช้รูปแบบเป็นเรื่องเล่าเหมือนนิทานล้อเล่นกับพฤติกรรมของมนุษย์อย่างมีอารมณ์ขัน ทำไมชื่อเรื่อง แทนที่จะเป็น เจ้าหญิง กลับเป็นชื่อเจ้าหญิง อ่านแล้วก็ตีความไปได้ว่าในทางต่อสูชีวิตนั้น ไม่ใช่มองทางเดียวแต่ต้องคิดจากหลังไปหน้าด้วย

อุบลรัตน์ สายชล (2548 : 132) กล่าวถึงภาพรวมของงานประพันธ์เรื่อง “เจ้าหญิง” ไว้ว่า “บิณฑล สันกาลาศีรี ใช้รูปแบบการเล่านิทาน มาถ่ายทอดปรัชญาของการแสวงหาความหมายและความสุขของชีวิตอรุ่มอรวัยด้วยอารมณ์ขันและโวหารให้เราจินตนาการ

หนุมเมืองจันทร์ (2548 : 18) กล่าวถึงภูมิหลังในชีวิตของ บิณฑล สันกาลาศีรี อันมีส่วนในการสั่งสมประสบการณ์สำหรับสร้างงานของเขาไว้ว่า “งานเขียนของบิณฑล สันกาลาศีรี นั้นมีความคมคายเป็นอาวุธ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนตัว มีอารมณ์ขันในมุมแปลก ๆ ที่ได้มาจากการฝึกวิทยุศาสตร์จากสำนักศิษย์สะตือ “ไปยาลใหญ่” และมีลีลา กระชับรัดกุมที่ได้มาจากงานหนังสือพิมพ์ งานของบินหลาจึงเป็นงานระดับ “เขียนภาษา” ที่คนรุ่นใหม่ จับต้องได้ และเคี้ยวกลืนง่าย นอกจากนั้นยังกล่าวเพิ่มเติมว่า “เจ้าหญิง” เป็นเรื่องที่น่าสนใจแต่ลุ่มลึกและท้าทายต่อการตีความเป็นหนังสือที่ใคร ๆ ก็อ่านได้ แต่บินหลาก็อยากให้พ่อแม่ทุกคนอ่านหนังสือเล่มนี้ <http://thesis.swu.ac.th> (2007)

2.2 วิเคราะห์โลกทัศน์ในเรื่องสั้นของบินหลา สันกาลาคีรี

เรื่องสั้นเป็นวรรณกรรมประเภทบันเทิงคดีที่มนุษย์สร้างสรรค์ขึ้นจากจินตนาการ ความคิด และอารมณ์ ผู้แต่งมุ่งเสนอสาระ ความบันเทิง ความรู้ตลอดจนแง่คิดต่าง ๆ ให้แก่ผู้อ่าน ความคิดที่สร้างสรรค์ของนักประพันธ์ ช่วยยกระดับสติปัญญาและจิตใจให้สูงขึ้น ในการสร้างสรรค์งานประพันธ์ นักประพันธ์มักอาศัยวัตถุดิบจากชีวิตจริงของมนุษย์และสภาพสังคมในขณะที่ผลิตงาน ทำให้วรรณกรรมและนักเขียนมีความสัมพันธ์กับสังคม

จากการที่วรรณกรรมและนักเขียนมีความสัมพันธ์กับสังคม วรรณกรรมจึงมีความสำคัญในฐานะที่ทำหน้าที่บันทึกความคิดของคน หรือสังคมที่มักจะปรากฏในการสร้างสรรค์วรรณกรรมของนักเขียนอยู่เสมอ การศึกษาโลกทัศน์จากวรรณกรรมเป็นการศึกษาที่สะท้อนให้เห็นแนวความคิดหรือทัศนะของนักเขียนที่มีต่อโลกและสังคม เนื่องจากนักเขียนมีความสัมพันธ์กับสังคมและสังคมก็มีส่วนหล่อหลอมให้นักเขียนเกิดความคิดและทัศนะต่าง ๆ เกี่ยวกับโลก สังคมและมนุษย์ สุธาธุต์ พงษ์แก้ว (2535 : 2) ได้ให้ความหมายไว้ว่า” วรรณกรรมทุกเรื่องทำหน้าที่บันทึกโลกทัศน์และสะท้อนโลกทัศน์ โดยอาจจะเจตนาหรือไม่ก็ตาม กล่าวได้ว่าวรรณกรรมทุกเรื่องต้องมีโลกทัศน์ของกวีอยู่ด้วยเสมอ เมื่อผู้อ่านอ่านวรรณกรรมเรื่องใดก็ย่อมได้ทราบโลกทัศน์ของกวีตามไปด้วย และหากต้องการทราบโลกทัศน์ของกวีใด ก็ต้องศึกษาวรรณกรรมของกวีนั้น” ดังนั้นการศึกษาวรรณกรรม จึงทำให้เข้าใจโลกทัศน์ของนักเขียนแต่ละคนได้ดียิ่งขึ้น

2.2.1 โลกทัศน์เกี่ยวกับชีวิตมนุษย์

โลกทัศน์เกี่ยวกับชีวิตมนุษย์คือความคิดของผู้เขียนที่มีต่อมนุษย์ในฐานะปัจเจกบุคคล ในเรื่องสั้นของ บินหลา สันกาลาคีรี จำแนกโลกทัศน์เกี่ยวกับโลกทัศน์เกี่ยวกับชีวิตมนุษย์ได้ ดังนี้

2.2.1.1 ความรัก

มนุษย์อาศัยความรักเป็นเครื่องหล่อเลี้ยงจิตใจ บินหลา สันกาลาคีรี เสนอทัศนะเกี่ยวกับชีวิตมนุษย์ เรื่องความรักไว้ในหลายแง่มุม เช่น ความรักของพ่อแม่ที่มีต่อลูก ความรักระหว่างชายหญิง ความรักของคนที่มีต่อสัตว์

2.2.1.2 ความรักของพ่อแม่ที่มีต่อลูก

บินหลา สันกาลาศีรี ได้เสนอทัศนะเกี่ยวกับความรักของพ่อแม่ที่มีต่อลูก ในเรื่องสี่ที่แปดของรุ่งกิน นำว่า ถึงแม่พ่อและแม่จะมีความเป็นตัวของตัวเองและความปรารถนาที่จะหย่าร้างกันด้วยความไม่เข้าใจกันของคน ทั้งสองแต่ความรักความปรารถนาดีของทั้งพ่อและแม่ที่มีต่อลูกนั้นไม่ได้ลดน้อยถอยลงตามไปด้วย ทั้งพ่อและแม่ แสดงความรักลูกด้วยการให้ทุกสิ่งทุกอย่างที่ลูกต้องการพยายามเข้าใจในตัวลูกและทำทุกอย่างเพื่อลูก หวังเพียงให้ ลูกมีความสุข และรู้จักแสดงความรักตอบพ่อแม่เช่นกัน

ในเรื่อง ‘โลก’ ของเจ้าหญิงนกบินหลาหลายกับเจ้าชายนกบินหา บินหลา สันกาลาศีรี เสนอทัศนะเรื่องความรักของพ่อแม่ที่มีต่อลูก ผ่านตัวละครที่เป็นพ่อและแม่ที่ กำลังรอคอยการกลับมาของลูกในฟองไข่ว่า “ฉันอยากกอดเขาเหลือเกิน หมายถึงว่าอยากโอบรัดที่เนื้อตัวของเขาจริง ๆ อยากบอกให้เขารู้ว่าแม่รักเขามากแค่ไหน..แต่เขากลับมีเปลือกมาห่อหุ้มทำให้แม่เข้าไม่ถึง”

(‘โลก’ของเจ้าหญิงนกบินหลาหลายกับเจ้าชายนกบินหา : 120)

และเนื้อความตอนหนึ่ง ที่กล่าวถึงความรักของพ่อแม่ที่มีต่อลูกไว้ว่าหลังจากปลงใจอยู่กินกันได้ไม่นาน ชีวิต ความหวัง และความฝันของเขากับเธอก็ก่อตัวเป็นรูปร่างขึ้นมา รูปร่างนั้นกลมรี เล็กกระฉ้อร่อย มีสีฟ้าแกมเขียวอ่อน ประจุดน้ำตาล รอเวลาที่จะปริแตกและปรากฏตัวตนในสายตาของเธอกับเขา นี่มิใช่แค่ไขฟองหนึ่งแต่เป็นโลกใบหนึ่งโลกแห่งอนาคต

(‘โลก’ของเจ้าหญิงนกบินหลาหลายกับเจ้าชายนกบินหา : 119)

ในเรื่อง เจ้าหญิงเสียงเศร้าแห่งดาวดวงที่สี่ บินหลา สันกาลาศีรี เสนอทัศนะเรื่องความรักของพ่อแม่ที่มีต่อลูก ผ่านตัวละคร พระราชาที่เฝ้ามองหาเจ้าชายซึ่งเดินทางไปช่วยเหลือเจ้าหญิงที่ดาวดวงที่สี่เป็นระยะเวลาหลายวันแล้ว แต่ก็ยังไม่เห็นแว้วว่าเจ้าชายจะกลับมา พระราชายังเฝ้ามองหาเจ้าชายด้วยความรักและเป็นห่วง ดังข้อความตอนหนึ่งว่าในเมืองเวลานี้ ไม่มีใครเฝ้ามองท้องฟ้ากันอีกแล้ว ไม่มีใครพูดเรื่องเสียงเศร้าจากดาวดวงที่สี่อีกต่อไป พวกเขามีเรื่องอื่น ๆ ให้ต้องอุทิศตนเพื่อชื่อเสียงและชัยชนะมากมาย จะยังมีก็แต่พระราชาเท่านั้นที่ทุกคืนยังคงเฝ้ามองท้องฟ้าพระองค์มองดวงดาวสุกใสที่เคลื่อนไหวแปลกแปร่งและมุ่งใกล้โลกเข้ามาเรื่อย ๆ แม้จะทรงทราบดีว่าเจ้าชายไม่มีแสงในตัวเองแต่วิถีโคจรของดาวดวงนั้นช่างละม้ายคล้ายเด็กชายชุกชุกคนหนึ่ง ที่พระองค์เคยคุ้นตั้งแต่หลายปีมาแล้ว

(เจ้าหญิงเสียงเศร้าแห่งดาวดวงที่สี่ : 53-54)

จากตัวอย่างข้างต้นแสดงให้เห็นว่า บินหลา สันกาลาศีรี เห็นถึงความรักของพ่อแม่ที่มีต่อลูกว่า ลูกคือศูนย์รวมความรักของทั้งพ่อและแม่ ถึงแม้กาลเวลาจะผันผ่านไปอย่างไรและเหตุการณ์ ไต ๆ จะเกิดขึ้นในครอบครัวแต่ความรักของ บุคคลที่เป็นพ่อแม่ก็ยังคงมีให้ลูกอยู่เสมอ และไม่เคยเสื่อมคลาย

2.2.1.3 ความรักระหว่างชายหญิง

บินหลา สันกาลาศีรี ได้เสนอทัศนะเกี่ยวกับความรักของชายหญิงในเรื่อง เปรียภษา ว่าความรักของชายหญิง บางครั้งไม่ต้องการการครอบครอง และการเรียกร้องสิ่งใดจากคนรักในเรื่อง

เจ้าหญิงเสียงเศร้าแห่งดาวดวงที่สี่กล่าวถึงความรักระหว่างชายหญิง ผ่านตัวละครเจ้าชายและเจ้าหญิงที่ได้พบกันบนดาวดวงที่สี่ เจ้าชายเห็นว่าเจ้าหญิงไม่มีความสุข จึงพยายามใช้เสียงเพลงเป็นสิ่งแทนใจ เนื้อเพลงแสดงความรักและปรารถนาที่เจ้าชายมีต่อเจ้าหญิง บินหลาใช้กลวิธีการเล่านิทานในการแสดงทัศนะในเชิงล้อเลียนว่า เจ้าหญิงมีเนื้อเสียงที่เศร้าเกินไป เจ้าชายจึงใช้เพลงของพระองค์ปรับกัญแจเสียงของเจ้าหญิงเสียใหม่ ดังข้อความว่า ในวาระนี้กระมังที่เจ้าชายได้เป็นวีรบุรุษสมพระทัย ทรงช่วยเจ้าหญิงโดยใช้เพลงที่พระองค์เขียนขึ้นระหว่างการเดินทางมาปรับกัญแจเสียงเจ้าหญิงเสียใหม่ โดยทรงใช้กระดิ่งจักรยาน (ดัดแปลงจากกระดิ่งอะลูมิเนียม) แทนเครื่องดนตรีเพลงนั้นมีเนื้อความว่า

“...โซ่หมุนให้ล้อวน
ดวงดาวหมุนให้มุ่งไป
ซ่า-ซ่าแต่มีความหมาย
ขอบฟ้าแสนไกลใกล้เข้ามา
โซ่หมุนให้ล้อวน
โลกหมุนให้รักมา

รอยยิ้ม ฦ ริมขอบฟ้า

คือปรารถนาแห่งหัวใจ...”

(เจ้าหญิงเสียงเศร้าแห่งดาวดวงที่สี่ : 53)

ในเรื่อง ‘โลก’ ของเจ้าหญิงนกบินหลายกับเจ้าชายนกบินหา บินหลา สันกาลาศีรีเสนอทัศนะเรื่องความรักระหว่างชายหญิงไว้ว่า คู่รักที่มีความแตกต่างกันจากชาติกำเนิดและการอบรมเลี้ยงดูมีความสนใจ และอุปนิสัยที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แตกต่างกัน แต่สามารถมาเป็นคู่รักกันอย่างเหมาะสมได้ บินหลา เสนอทัศนะว่าความดี เป็นเครื่องมือหล่อหลอมจิตใจประการสำคัญที่มนุษย์จะใช้ตัดสินใจร่วมชีวิตกันด้วยความรักได้ ดังข้อความที่ว่า

บินหลากับบินหลากลายเป็นคู่รักกันได้อย่างไร ใครกันรู้ความจริงเรื่องนี้ จะเพราะความโหยหาชีวิตอีกซีก ส่วนที่ตนไม่เคยสัมผัสหรือไร ? เธออ่อนหวาน ขณะที่เขาแข็งแกร่ง เธอใจดีขณะที่เขาใจเย็น เธอรู้รอบ ขณะที่เขารู้ลึก เธอมีความทันสมัย ขณะที่เขาเข้าใจประวัติศาสตร์ เธอมีความสามารถ ขณะที่เขามีความเชื่อมั่นหรือด้วยเหตุผลเดียวที่สำคัญกว่านั้น เธอเป็นนกดีและเขาก็เป็นนกดี

(‘โลก’ของเจ้าหญิงนักบินหลากับเจ้าชายนักบินหลา : 118-119)

จากตัวอย่างที่ได้แสดงมาข้างต้นสะท้อนให้เห็นทัศนะของ บินหลา สันกาลาศีรี ในเรื่องความรักระหว่างชายหญิงว่า ในความรักระหว่างชายหญิงนั้น จะมีความปรารถนาดีที่มีให้แก่กัน แต่หากความใส่ใจของคู่รักแสดงออกเพียงฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง อาจจะเป็นเหตุให้ความรักของทั้งคู่จืดจางไป บินหลา สันกาลาศีรี เสนอทัศนะว่า ความรักของชายหญิงในบางคู่ไม่ต้องการครอบครองเป็นเจ้าของกันและกัน และชายหญิงที่มีภูมิหลังในชีวิตที่แตกต่างกัน สามารถที่จะมีชีวิตอยู่ร่วมกันได้ด้วยความรักและความเข้าใจ

2.2.1.2 ความกล้าหาญ

2.2.1.2.1 ความกล้าเผชิญปัญหา

บินหลา สันกาลาศีรี เสนอทัศนะว่าเมื่อจะทำสิ่งใดให้ประสบความสำเร็จ มนุษย์ต้องกล้าที่จะลงมือทำ โดยไม่มีความกังวลและหวาดหวั่นกับปัญหาที่ต้องเผชิญ บินหลาเสนอทัศนะผ่านตัวละคร “ลูกปลาน้อย” ในเรื่องนักเดินทางผู้ยิ่งใหญ่ที่จะต้องเดินทางไปหาเจ้าหญิงในฝันของเขา แต่ลูกปลาน้อยยังมีความกังวลในเรื่องต่าง ๆ ก่อนการเดินทางตลอดเวลา ในที่สุดลูกปลาน้อยก็ไม่ได้เดินทางไปหาเจ้าหญิงตามที่ตนเองปรารถนา ดังข้อความว่าเรามีความรอบคอบซึ่งเป็นอุปนิสัยจำเป็นสำหรับนักเดินทาง เขาจึงครุ่นคิดอย่างถี่ถ้วนว่า สมควรพกพาสัมภาระใดไปบ้าง บนเส้นทางอันยาวไกลเที่ยวนี้ อาหาร เสื้อผ้ายารักษาโรค สมุดบันทึก เงินทอง กล้องถ่ายรูป เหมือนล้วนจำเป็นไปสิ้น แต่ลูกปลาน้อยก็ จัดสรรน้ำหนักข้าวของได้ลงตัวทีเดียว เขาพร้อมจะเดินทางอยู่แล้ว ถ้าไม่ใช่เพราะคินนั้น อันเป็นคินสุดท้ายก่อนวันเดินทางเขาเข้านอนแต่ไม่หลับกลับคิดตั้งคำถามแปลก ๆ ให้ตัวเองตอบ“กลัวไหมว่าอาจไม่ได้กลับมา ?”

(นักเดินทางผู้ยิ่งใหญ่ : 88)

จากเรื่องเดียวกัน บินหลา สันกาลาคีรี เสนอทัศนะเรื่องความกล้าเผชิญปัญหา ในเชิงเสียดสีว่าในที่สุดลูกปลาน้อย ก็ไม่อาจเดินทางไปตามหาเจ้าหญิงที่มันใฝ่ฝัน เพราะมัวกังวลและเกร็งถึงภัยอันตรายที่จะพานพบข้างหน้า ลูกปลาน้อยนำเกราะมากมายที่ทำจากวัสดุธรรมชาติมาห่อหุ้มร่างกายเพื่อปกป้องตนเอง

ในเรื่อง ‘ลูกหาม’ กับสามสหาย บินหลา สันกาลาคีรี แสดงทัศนะไว้ว่า ในการดำเนินชีวิตให้ไปถึงความสำเร็จที่มุ่งหวังนั้นเราต้องมีความกล้าหาญที่จะเผชิญกับปัญหา และมีความมั่นใจในตนเองไม่หวาดหวั่นต่อคำดูถูกเยาะเย้ยถากถางจากบุคคลอื่น โดยบินหลานำเสนอทัศนะโดยผ่านตัวละคร ลูกหามกับสามสหายจะเห็นได้ว่า ในขณะที่ลูกหามกับสามสหายมาเสนอตัวเพื่อปราบพญางู คนทั้งเมืองต่างหัวเราะเยาะและดูถูกความสามารถของพวกเขา แต่พวกเขาก็ไม่หวั่นไหวต่อคำกล่าวและคำติฉินนินทาเหล่านั้น เขายังกล้าที่จะเดินทางไปช่วยเหลือเจ้าหญิงตามจุดมุ่งหมายเดิมที่ตั้งไว้ ในเรื่อง ‘ลูกหาม’ กับสามสหาย บินหลา สันกาลาคีรี เสนอทัศนะเรื่องความกล้าหาญผ่านตัวละครไว้ว่า ในเมื่อยังไม่ลงมือทำ แต่เกรงกลัวอุปสรรค การงานใด ๆ ก็ไม่อาจสำเร็จตามที่ได้ตั้งเป้าหมายไว้ตั้งข้อความตอนหนึ่งก็กล่าวไว้ว่า “พูดถึงพญางูยักษ์พวกเจ้าผู้มันไม่ได้หรือกลับไปเสียดีกว่า”

“ยังไม่ได้สู้เลย ทำไมถึงบอกว่าสู้ไม่ได้” เจ้าน้องเล็กย่นด้วยน้ำเสียงงง ๆ

(‘ลูกหาม’ กับสามสหาย : 95)

จากตัวอย่างทั้งหมดที่กล่าวมาแล้วข้างต้น จะเห็นได้ว่า บินหลา สันกาลาคีรี ได้เสนอทัศนะเรื่องความกล้าเผชิญปัญหาไว้ว่า ความมุ่งมั่นตั้งเจ้านั้นไม่สำคัญเท่าการลงมือทำมนุษย์ต้องกล้าเผชิญอุปสรรคปัญหา โดยไม่ย่อท้อต่อความยากลำบาก ไม่ควรพะวักพะวน หรือมัวแต่ลังเล มนุษย์ ต้องกล้าฝ่าฟันเพื่อบรรลุสู่ความสำเร็จที่ได้ตั้งเป้าหมายไว้

2.2.1.2.2 ความอดทน ความมานะพยายาม

บินหลา สันกาลาคีรี เสนอทัศนะเรื่องมนุษย์ต้องมีความมานะอดทน จึงจะสามารถไปถึงยังจุดมุ่งหมายที่ตั้งใจได้ บินหลา เสนอทัศนะผ่านตัวละคร เจ้าชายจากเรื่อง เจ้าหญิงเสียงเศร้าแห่งดาวดวงที่สี่ว่าจากภูเขาแรก มุ่งยังภูเขาที่สูงกว่า ใต้ตะกายด้วยความอดทน กระทั่งไม่มีภูเขาใดให้ไต่อีก มีก็แต่เมฆน้อยใหญ่ เจ้าชายจึงเริ่มไต่ก้อนเมฆจากเมฆาหนักอึ้งก้อนสีเทาดำเจ้าชายป่ายสู่เมฆขาวราวใยสาลีอันลอยลิว เหนือขึ้นไป ไร่เมฆมีก็แต่ความเว้งว่างว่างเปล่า ณ ที่นั้น ดาวอังคารดวงโตมากเมื่อเมื่อเทียบกับขนาดที่มองเห็นจากพื้นโลก เร็วแรงหมดไปมากแล้วแต่พลังใจยังติดอยู่ ไม่รีรอหรือชะลอการตัดสินใจ เจ้าชายกระโจนสู่จักรวาลเว้ง วายอวกาศมุ่งไป ภูมิดานคือไปให้ถึง

(เจ้าหญิงเสียงเศร้าแห่งดาวดวงที่สี่ : 39-40)

จากเนื้อความในเรื่องเดียวกันกล่าวถึงว่า นอกจากจะยังไม่พบเจ้าหญิงตามจุดมุ่งหมายเดิมแล้ว แต่เจ้าชายยังพบกับอุปสรรคปัญหาทบทวีขึ้นจากคนเห็นแก่ได้ที่พยายามเลหลังสินค้าของตนเองให้แก่เจ้าชายทั้งหมดเพราะเขาไม่ต้องการที่จะตามหาเจ้าหญิงแล้ว เจ้าชายยังพยายามที่จะเปลี่ยนวิกฤตเป็นโอกาสจากข้อความตอนหนึ่งว่า วิชา ริไซเคิล หรือการนำวัสดุใช้แล้วมาแปรสภาพเพื่อใช้ใหม่ช่วยเจ้าชายได้มากทีเดียว พระองค์นำเสาเต็นท์มาเชื่อมต่อเป็นโครงสามเหลี่ยม เอาหมอนลมรวมเย็บเป็นวงล้อหน้าหลัง มีดพับไขควงซ้อนทับเป็นดุมและซี่ล้อสมอดินเกี่ยวก้อยกันร้อยแทนโซ่ นำถุงนอนนี้เป็นอานนิมิตัดโครงในของเป้เป็นแฮนด์บังคับและติดไฟฉายกลางแฮนด์เพื่อส่องสว่างยามเดินทางจักรยานอวกาศแม้ว่าต้องคืบคลานไปด้วยกำลังของสองขา แต่ระยะทางข้างหน้าก็น้อยลงเรื่อย ๆ ก็วันที่เดือนผันผ่าน เจ้าชายมีรู้ได้ ที่รู้ก็เพียงว่าขอบฟ้า...ใครนะว่าสุดแสนไกล

(เจ้าหญิงเสียงเศร้าแห่งดาวดวงที่สี่ :50)

ในเรื่อง 'ลูกหาม' กับสามสหาย บินหลา สันกาลาศีรี เสนอทัศนะเรื่องการทำงานต้องใช้ความมานะพยายามเป็นองค์ประกอบสำคัญ เมื่อนั้นงานจะสำเร็จลุล่วงไปได้อย่างงดงาม บินหลาเสนอทัศนะผ่านคำพูดของเจ้าหญิงตั้งข้อความว่า “พวกเขาสอนให้ลูกรู้ว่างานใดก็ตาม เมื่อได้ลงมือทำด้วยจิตใจที่ดี ใช้ความรู้ ความเพียร บวกกับความร่าเริงสนุกสนาน ไม่ว่าจะงานยากแค่ไหนสักเพียงไร ก็จะสามารถสำเร็จลงได้”

(‘ลูกหาม’ กับสามสหาย :108-109)

บินหลา สันกาลาศีรี เสนอความคิดว่า ขอเพียงให้เรามีความเข้มแข็ง และเป็นตัวของตัวเอง เราก็จะสามารถที่จะดำเนินชีวิตไปตามแนวทางที่เราหวังและตั้งใจ เขาเสนอทัศนะในเรื่องของความอดทนที่จะเผชิญกับคำเยาะเย้ยถากถางของ บุคคลอื่นไว้เพิ่มเติม ในเรื่อง แดฟโฟดิลแดนไกล ตั้งข้อความว่า “ฉันรู้ นี่คือการแดฟโฟดิล” เด็กชายเถียงในใจ บางครั้งยิ่งร้ายกว่านั้น แอบหัวเราะในใจ แต่แอบพรางด้วยสีหน้าเวทนา “โอน่าสงสารเสียจริง นี่เจ้าต้องลงทุนซื้อหรือเปล่าอ้อพอจะรู้คงมีใครให้เจ้ามาฟรี ๆ อย่างนั้นสิไร เด็กน้อยเอ๋ย รู้ไหมว่าเจ้าอุตสาหะเหนื่อยอดทนอดทนอย่างนี้นะ เขาน่าจะแถมเงินให้เจ้าด้วยซ้ำจำไว้เถิดเด็กน้อยเอ๋ยไม่ว่าผู้หญิงคนไหนเป็นคนให้ไม่สองต้นนี้กับเจ้า” เขาถอนใจและย่ำอย่างช้า ๆ “เธอคนนั้น นี่เป็นคนหลอกลวง เธอคงตั้งใจให้เห็นเจ้าเป็นตัวตลก”

(แดฟโฟดิลแดนไกล : 30)

จากข้อความที่กล่าวมาแล้วข้างต้น แสดงให้เห็นถึงทัศนะของ บินหลา สันกาลาศีรี ในเรื่องความมานะพยายามว่า หากคนเรามีความอดทน และความมานะพยายามแล้ว การงานใด ๆ ก็จะสามารถสำเร็จลุล่วงได้ตามที่ได้ตั้งเป้าหมายไว้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.1.3 ความเชื่อมั่นในตนเอง และการรู้จักตนเอง

2.2.1.3.1.การยึดมั่นในอุดมการณ์ของตนเอง

บินหลา สันกาลาคีรี เสนอทัศนะเรื่องการยึดมั่นในอุดมการณ์ของตนเองว่า การให้คุณค่ากับสิ่งใด ๆ ไม่จำเป็นต้องให้ผู้อื่นมาชี้แนะ บอกกล่าว หากเราเห็นคุณค่าของสิ่ง ๆ นั้น เราก็สามารถที่จะเชื่อมั่นกับคุณค่าของมันได้อย่างไม่ต้องลังเลดังที่บินหลานำเสนอทัศนะไว้ในเรื่อง แดฟโฟดิลแดนไกลว่า ถึงแม้พวกผู้ใหญ่ที่มีประสบการณ์จะยืนยันว่า ดอกไม้สีเหลืองที่นี้เป็นเพียงวัชพืชไม่ใช่ดอกแดฟโฟดิลอย่างที่เด็กชายบอกแก่ใคร ๆ ถึงแม้ไม่มีใครยอมรับว่าดอกไม้ชิ้นนั้นเป็นดอกแดฟโฟดิลแต่อย่างไรแต่เด็กชายก็ยังยึดมั่นในความคิดของตนเองดังข้อความว่า “เด็กเอ๋ย นี่ไม่ใช่แดฟโฟดิลจากแดนไกลหรอกนะ ไม่ต้องข้ามทะเลไปสะหาหะหรอก มันเป็นเพียงวัชพืชพันธุ์หนึ่งเท่านั้น คนบ้านเราเลิกปลูกกันไปนานแล้ว เพราะมันไม่มีราคาเอาไปขายที่ไหนเขาก็ไม่ซื้อ “

(แดฟโฟดิลแดนไกล : 30)

และในเนื้อความจากเรื่องเดียวกันอีกตอนหนึ่ง ซึ่งแสดงถึงความมุ่งมั่นในอุดมการณ์ ของเด็กชาย ที่ยังคงปลูกดอกไม้ชิ้นมาอีกหลายสิบปีจนผู้คนทั่วไปเห็นทุ่งดอกแดฟโฟดิล ดังข้อความว่าผ่านสิบปีจากกาลครั้งนั้น เด็กชายเติบโตเป็นชายฉกรรจ์ร่างสูงใหญ่ ถึงกระนั้นผู้คนก็ยังไม่ยอมรับเรื่องราวบางเรื่องเมื่อหลายปีที่แล้ว ไม่เคยมีใครถามชายหนุ่มว่าเรื่องจริงทั้งหมดเป็นอย่างไรแต่ความจริงหนึ่งที่ไม่จำเป็นต้องถาม ไม่ว่าผู้ใดก็เห็นได้ด้วยตาเวลานี้ทุ่งร้างมิใช่ทุ่งร้างอีกต่อไปดอกไม้สีเหลืองกลีบอบบางและใบเรียวยาวสะพรั่งทองทุ่ง ในทุกฤดูแล้ง ต้นไม้ย่อยลงใต้ดินซ่อนวิญญูณไว้ในหัวเล็ก ๆ เพื่อจะปรากฏอีกครั้งในทันทีที่ฝนแรกหลังโปรย

(แดฟโฟดิลแดนไกล : 31 - 32)

และในเนื้อความอีกตอนหนึ่งว่าและเวลานี้ของพุ่มนี้ ชายหนุ่มกับต้นไม้ของเขาจะออกเดินทางไปด้วยกัน ผมไม่ทราบหรอกครับว่าเขาเตรียมมุ่งไปสู่ไหน หวังไปไกลพันคนตะโกนล้อเลียน มุ่งหาแดฟโฟดิลอันจริงแท้หรือก้าวไปในทิศที่เด็กผู้หญิงบางคนได้ประทับใจรอยเล็ก ๆ ในความทรงจำ แต่อะไรทั้งหลายไม่สำคัญเท่าความจริงว่า...ทุกขวบปีที่สายฝนโปรยให้ต้นไม้เติบโต เด็กชายก็เป็นเช่นกัน

(แดฟโฟดิลแดนไกล : 34)

จากเรื่อง เจ้าหญิงเสียงเศร้าแห่งดาวดวงที่สี่ บินหลา สันกาลาคีรี เสนอทัศนะเรื่องความยึดมั่นในอุดมการณ์ของตนเอง ผ่านตัวละครว่า มนุษย์ต้องมีอุดมการณ์แรงกล้าในความมุ่งมั่นไปสู่ความสำเร็จดังข้อความตอนหนึ่งกล่าวไว้ว่า “ยังดีที่แม่สาวผู้นางสารไม่อยู่ถึงพลูโต” เจ้าชายเพ่งดาวดวงสีแดงด้วยพระทัยมุ่งมั่น

พระราชทานว่า “ยังยืนยันจะไปให้ได้หรือลูกพ่อ” “ลูกจะไป” เจ้าชายตอบด้วยน้ำเสียงมั่นคงพระราชามองหน้า “ลูกต้องไป” เจ้าชายตรัสเป็นประโยคสุดท้าย พระองค์เก็บนกนำสารไว้ในอกเสื้อคาดดาบประจำพระองค์แบกสัมภาระบนแผ่นหลังกราบแทบบาทพระราชธา แล้วออกเดินทาง

(เจ้าหญิงเสียงเศร้าแห่งดาวดวงที่สี่ :39)

จากตัวอย่างดังกล่าวแล้วข้างต้น บินหลา สันกาลาคีรี เสนอทัศนะว่ามนุษย์ควรยึดมั่นในอุดมการณ์ของตนเองไว้อย่างมั่นคง ถึงแม้จะหวั่นไหวต่ออุปสรรคที่ขวางกั้น แต่ไม่ควรละทิ้งเป้าหมายของตน เพื่อมุ่งมั่นไปสู่ความสำเร็จที่ตั้งใจ

2.2.1.3.2 การรู้จักตนเองและเห็นคุณค่าในตนเอง

บินหลา สันกาลาคีรี เสนอเรื่องการเห็นคุณค่าในตนเอง ผ่านตัวละคร เจ้าหญิงจากเรื่องเจ้าหญิงเสียงเศร้าแห่งดาวดวงที่สี่ว่า มนุษย์เมื่อเกิดมาแล้วต้องเชื่อมั่นในความเป็นตัวของตัวเองและภาคภูมิใจในคุณค่าที่ตนมีอยู่ บินหลาเสนอทัศนะเรื่องการเห็นคุณค่าในตนเองไว้ในเชิงเปรียบเทียบว่าการมีชีวิตอยู่โดยปราศจากการยอมรับจากบุคคลอื่น ก็เหมือนกับคนที่ตายแล้ว ไม่เหลือคุณค่าใด ๆ ให้ภาคภูมิใจในตนเองได้เลย ดังข้อความว่า “เจ้าหญิงมิได้โศกเศร้ากับความตาย ในเมื่อความจริงคือมนุษย์ทุกคนล้วนต้องตาย หากทรงเศร้ากับการมีชีวิตอยู่... อยู่โดยไม่มีใครรู้ว่ามีชีวิต”

(เจ้าหญิงเสียงเศร้าแห่งดาวดวงที่สี่ : 52)

บินหลา สันกาลาคีรี เสนอทัศนะเรื่องการรู้จักตนเอง และเห็นคุณค่าในตนเองไว้ในเรื่อง ‘ลูกหาม’ กับสามสหาย โดยผ่านตัวละครลูกหามสามคนและเพื่อนทั้งสามว่า ถึงแม้ใครจะประเมินตัวเราอย่างไร หากเรามีความภาคภูมิใจในคุณค่าของตัวเอง เราก็จะสามารถดำรงตนได้อย่างเป็นสุขท่ามกลางสังคมที่เลวร้ายได้ ดังเช่นตอนที่เหล่าลูกหามได้ช่วยเจ้าหญิงกลับมาสำเร็จแล้ว พระราชาเลี้ยงฉลองให้แก่วีรบุรุษทั้งหลายอย่างยิ่งใหญ่เหล่าลูกหามและเพื่อนๆ ไม่คัดค้าน แต่ก็ไม่สนุกสนานจนลืมหิว ดังข้อความว่า พระราชาเอื้อมมือกับพระราชนิโดยมีเจ้าหญิงประทับตรงกลาง สำหรับลูกหามกับสามสหายยังไม่ต้องพูดถึง ชาวเมืองลืมหิวไปเลยว่าได้เคยทำกริยาอะไรกับพวกเขา ประดาเด็กไม่ถือสา แต่ก็ไม่ได้สนุกสนานจนลืมหิวแต่อย่างไรพอได้เวลาสมควร หามจั่วกับน้องก็ทุลลา

(‘ลูกหาม’ กับสามสหาย : 107)

บินหลา สันกาลาคีรี ยังอยากเตือนเรื่องการเห็นคุณค่าในตนเองจากเรื่องเดียวกัน ในตอนที่พระราชามอบรางวัลแก่เหล่าลูกหามว่า “เท่าไรล่ะถึงเรียกว่าพอประมาณ” แยกหามนั่งคิด ก่อนจะตอบอย่างมั่นใจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

“พอประมาณก็คือพอประมาณ พอประมาณคือพอแก่การประมาณตน ต้องไม่มากจนรู้สึกดูถูกตัวเอง อย่างนั้นเขาเรียกว่าชิงโชค ไม่ใช่ค่าแรง”

(‘ลูกหาม’ กับสามสหาย : 108)

และจากเนื้อความในเรื่องเดียวกันที่ บินหลา สันกาลาศีรี ได้เสนอทัศนะเป็นนัยแฝงอยู่ในชื่อของตัวละครว่า ถึงแม้สิ่งแวดล้อมจะมีอิทธิพลต่อจิตใจและพฤติกรรมของมนุษย์อย่างไรหากมนุษย์ ตระหนักถึงคุณค่าในตนเองอยู่เสมอ กระแสแห่งการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ก็ไม่อาจเปลี่ยนความเป็นตัวตนของคนนั้นไปได้ ดังข้อความตอนหนึ่งกล่าวไว้ว่า

“อย่าเพิ่งไป บอกฉันสักคำตอนที่เธอขึ้นไปช่วยฉัน เธอถามน่อง ๆ ว่ารู้ไหม ทำไมครูย่าฮุกถึงเรียกพวกเราว่า ลูกหาม...แสดงว่าครูย่าฮุกไม่ได้เขียนหนังสือผิดใช้หามคะ คุณครูย่าฮุกต้องมีเจตนาจะสอนอะไรบางอย่างแน่ ๆ คำตอบที่แท้จริงคืออะไรกันคะ บอกฉันหน่อยเถิด” หามจั่วจ้องกลับ รอยยิ้มของเขาชื่อและเปิดเผย “เจ้าหญิงอยากรู้จักจริงหรือ” เธอพยักหน้าเจ้าลูกหามซึ่งมือไปไกลแสนไกล ถือโอกาสทำเสียงนุ่มทุ้มแบบพระเอกในหนึ่งไทย “คำตอบอยู่ที่โน้นไงครับ...เจ้าหญิง”

(‘ลูกหาม’ กับสามสหาย : 111)

บินหลา สันกาลาศีรี เสนอทัศนะเรื่องการเรียนรู้คุณค่าในตนเอง ผ่านตัวละครเด็กหญิง จากเรื่อง แก้อีตันตรี กล่าวคือแก้อีเป็นเสมือนสัญลักษณ์แทนเครื่องมือเพื่อไปสู่ชัยชนะ เมื่อวานหนึ่งแก้อีถูกทิ้งขว้าง มันหมดเรี่ยวแรง และไร้ความหวังในการทำหน้าที่เป็นแก้อีต่อไป หมดความภาคภูมิใจในตนเองไปแล้ว แต่เมื่อมีเด็กหญิงมาเก็บแก้อีไปชะล้าง แล้วใช้แก้อี เพื่อนั่งไม่ได้ใช้แก้อีอย่างคนที่ต้องการชัยชนะ ความสุขจากการเห็นคุณค่าในตนเองจึงเกิดขึ้นจากที่แก้อีเคยสัมผัสกับความโหดร้ายในฐานะที่ต้องเป็นเครื่องมือไปสู่ชัยชนะของใครหลายคนมาตลอดชีวิต การเป็นแก้อีของมันดังข้อความที่กล่าวไว้ตอนหนึ่งว่าอบอุ่นจากร่างบอบบางที่ค่อย ๆ ทรดนึ่งบนตัวมัน ค่อย ๆ วางแขนและแผ่นหลังลงแนบกับร่างกายทุกส่วนของมัน เป็นการนั่งอย่างคนที่อยากนั่งแก้อีมิใช่ นั่งอย่างคนที่อยากเอาชัยชนะในความเจ็บ แก้อีเหมือนได้ยินเสียงเพลงลอยมาจากที่ไกล.. เพลงซึ่งมิได้ถูกสกัดเสียงเป็นห่วง ๆ ดังที่เป็นฝันร้ายมาชั่วชีวิต แก้อีค่อย ๆ ลืมตาขึ้นเบื้องบนท้องฟ้าเป็นสีฟ้าเหมือนเมื่อวันแรกกำเนิด โลกกลับคืนสวยงาม มันเงี่ยหูฟังอีกครู่จึงสัมผัสอย่างปิติว่า เพลงที่ได้ยินนั้นมีเสียงที่ล่องลอยในห่วงฝัน หากเป็นเพลงที่ผ่านออกมาจากริมฝีปากน้อย ๆ ของผู้ที่กำลังนั่งบนटकของมัน เด็กผู้หญิงซึ่งนึกภาพไม่ออกว่าตัวเองจะนั่งทำอะไรบนแก้อี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เด็กหญิงผู้ซึ่งหัวใจได้รับการออกแบบมาผิดแบบคนนั้นในวาระที่บอกตัวเองว่า พอใจจะมีชีวิตอยู่ต่อไป แก้อ้อไม้สี เนื้อไม้ขีดโทรมยังได้รำลึกด้วยว่า ทรายที่'เจ้าหญิง'ของมันยังนั่งอยู่ตรงนี้ มันนี้แหละคือแก้อ้อดนตรีที่แท้จริง

(แก้อ้อดนตรี : 63 - 64)

2.2.1.3.3 การคิดนอกกรอบ

บินหลา สันกาลาศีรี เสนอทัศนะเรื่องการคิดนอกกรอบว่า มนุษย์ไม่ควรยึดติดในความคิดความเชื่อใดโดยไร้เหตุผล บินหลาเสนอทัศนะเรื่องการคิดนอกกรอบผ่านตัวละคร จากเรื่อง เจ้าหญิงเสียงเศร้าแห่งดาวดวงที่สี่ ตอนหนึ่งว่าเช่นเดียวกับการขนานนามเรียกแผ่นดินแห่งนี้ว่าดาวดวงที่สี่ ซึ่งมีชื่อดวงที่สี่ตามเกณฑ์กำหนดของผู้คนอื่นใด

(เจ้าหญิงเสียงเศร้าแห่งดาวดวงที่สี่ : 52)

ในเรื่อง แดฟโฟดิลแดนไกล บินหลา สันกาลาศีรี เสนอทัศนะในเรื่องของการคิดนอกกรอบโดยผ่านตัวละครเด็กชายว่า ถึงแม้พวกผู้ใหญ่ที่มีประสบการณ์จะยืนยันว่าดอกไม้สีเหลืองที่เห็นนั้นเป็นเพียงวัชพืช แต่เด็กชายก็ยังเห็นตรงตามที่เจ้าหญิงเคยบอกว่ามันคือดอกแดฟโฟดิล ด้วยความเชื่อมั่นตนเองที่ทำให้เด็กชายยังคงปลูกแดฟโฟดิลมาอีกเป็นสิบปีจากตัวอย่างที่กล่าวมาแล้วข้างต้น บินหลา สันกาลาศีรี ชี้ให้เห็นว่า การทำสิ่งใดให้สำเร็จดังใจหมายนั้น หากทำตามแนวทางที่เคยปฏิบัติมาในอดีตแล้วยังไม่ปรากฏผลสำเร็จ มนุษย์ต้องรู้จักคิดนอกกรอบบ้าง เพื่อค้นหาหนทางใหม่ไปสู่ความสำเร็จในชีวิต

2.2.1.3.4 ความคิด ความเชื่อ

บินหลา สันกาลาศีรี เสนอทัศนะในเรื่อง ความคิด ความเชื่อไว้ว่า ถ้าคนเราคิดและทำเหมือนที่เดิม ๆ เคยเชื่อและปฏิบัติกันมาตลอด บางครั้งไม่อาจทำให้ประสบความสำเร็จดังที่ได้ตั้งเป้าหมายไว้ เราก็อาจเปลี่ยนความคิดเพื่อทดลองปฏิบัติในแนวทางใหม่ได้บินหลาเสนอทัศนะผ่านตัวละครในเรื่อง เจ้าหญิงเสียงเศร้าแห่งดาวดวงที่สี่ ซึ่งพระราชารอบเรื่องดาวดวงที่สี่แก่เจ้าชายไว้ว่าน่าจะเป็นดาวอังคารตามความคิดความเชื่อเดิมที่เคยรับรู้กันมาตลอด แต่เมื่อเจ้าชายไปค้นหาตามที่พระบิดาแนะนำกลับไม่เจอเจ้าหญิงตามที่ตั้งใจตั้งข้อความว่าดาวดวงหนึ่งดิ่งกริดฟ้าเป็นเส้นสว่าง เจ้าชายฉงใจคิดจักรวาลมีดวงดาวก็ล้านดวงกันแน่ ดวงใดเล่าคือดวงที่หนึ่งของฟากฟ้านาที่นั้น เจ้าชายเยือกทั้งพระกายเอนองค์ลงแนบลงแนบผืนทราย สองตาสับสนประสานล้านดวงดาว ใครกันทำให้ฉันเชื่อมั่นว่า ต้องดาวอังคารเท่านั้นจึงเป็นดาวดวงที่สี่หากเริ่มต้นนับจากวงรอบในสุดของบริวารดวงอาทิตย์ ดาวอังคารก็เป็นดาวดวงที่สี่ แต่หากนับจากจุดเริ่มต้นอื่นใดเล่า นับจากดวงอาทิตย์ดวงอื่น หากนับจากริมขอบฟ้า นับจากดาว

มหาจุฬามณีหากเริ่มนับจากดาวดวงที่แก่ที่สุด หากนับโดยถือความสว่างเป็นที่สุด หากนับด้วยเงื่อนไขใด ๆ แห่ง ทะเลดวงดาวอันดาศึ้น ดวงดาวอันดาศึ้น

(เจ้าหญิงเสียงเศร้าแห่งดาวดวงที่สี่ : 44)

และข้อความอีกตอนหนึ่งว่า “ความรู้ทางดาราศาสตร์ของพ่อคงไม่ผิด” พระองค์ตรัสโดยไม่มองหน้า เจ้าชายดาวพูนนับเป็นดาวดวงแรกของระบบสุริยะจักรวาล ถัดมาคือดาวศุกร์ แล้วจึงเป็นโลก ถัดต่อไปคือดาวดวงที่สี่ มีสีแดงนั่นคือดาวอังคาร ต่อด้วยดาวพฤหัสบดี ดาวเสาร์ ยูเรนัส เนปจูน และพลูโต”

(เจ้าหญิงเสียงเศร้าแห่งดาวดวงที่สี่ : 39)

จากเรื่องทางกันดาร บินหลา สันกาลาศีรี เสนอทัศนะไว้ว่างานสร้างสรรค์หรือการพัฒนาใด ๆ คงไม่อาจเกิดขึ้น หากเราไม่รู้จักเปลี่ยนแปลงความคิดของตนเองดังที่พระราชินีจะไม่ยอมที่จะยกกล่องขึ้นส่องดูดาวดวงหนึ่งที่โคจรแปลกไปกว่าดวงอื่น (ซึ่งก็คือเจ้าชาย) เพราะมีความเชื่อว่ามนุษย์นั้นไม่มีแสงในตนเองดังข้อความว่าคตินี้เป็น คตินแรกที่พระราชินีสังเกตเห็นว่า มีดาวดวงหนึ่งเคลื่อนไหวแปลกประหลาดอยู่ในท่ามทะเลดารา ส่องแสงกะพริบวิบไหว หากเส้นทางโคจรนั้นมีได้สานสัมพันธ์กับผู้ใดโดยเฉพาะ มันเคลื่อนไปตามซอกร่องของผืนฟ้า แทรกในฝูงดาวลูกไก่ ถลาไปดาวไกล ไกลไปดาวคั่นขั้ว ทั้งดวงดั่งจะจ่อมตรงดาวจริง แล้วโคจรตรงไปดาวจระเข้เรียงดาวเต่าก่อนจะแวะเข้า ดาวมหาจุฬามณีข้าบางช่วงบางคราวคล้ายเหนี่ยวนัก ดวงดาวกลับจอตักงัดโคจรเสียเฉย ๆ พระราชินีตัวถ่วงดู ดาวซึ่งมีกำลังขยายสูงที่สุดในโลกขึ้นด้วยความตื่นเต้น เชื่อใหมว่าดาวดวงนั้นคือเจ้าชาย แต่ยังมีทันทาบพระเนตร พระราชินีถดถอยลง พระพักตร์เศร้าสลด เมื่อนึกถึงความจริงอันไม่อาจปฏิเสธได้ฟุ้งซ่านแล้วเรา..นั่นจะเป็น เจ้าชายลูกเราได้อย่างไรมนุษย์ย่อมไม่มีแสงในตัวเอง

(เจ้าหญิงเสียงเศร้าแห่งดาวดวงที่สี่ : 49 -50)

ในที่สุดพระราชินีก็ไม่อาจพบเห็นเจ้าชาย ทั้ง ๆ ที่รู้สึกคุ้นเคยว่าดาวดวงนั้นจะต้องเป็นเจ้าชายดังข้อความว่า พระองค์มองดวงดาวสุกใสที่เคลื่อนไหวแปลกประหลาดและมุ่งใกล้โลกเข้ามาเรื่อย ๆ แม้จะทรงทราบดีว่าเจ้าชายไม่มีแสงในตัวเองแต่วิถีโคจรของดาวดวงนั้นช่างลุ่มลึกคล้ายเด็กชายซุกซนคนหนึ่ง ที่พระองค์เคยคุ้นตั้งแต่หลายปี มาแล้ว

(เจ้าหญิงเสียงเศร้าแห่งดาวดวงที่สี่ : 54)

ในเรื่อง แดฟโฟดิลแดนไกล บินหลา เสนอทัศนะเรื่องความคิดความเชื่อไว้ว่า คนเราต้องเชื่อมั่นในความคิดของตนเอง คนสูงอายุที่คิดว่าตนมีภูมิรู้มากกว่าคนที่อายุน้อย ๆ มักจะมองเห็นความคิดของเด็กเป็นเรื่องไรสาระ ดั่งข้อความตอนหนึ่งว่าชาวคราวเรื่องแดฟโฟดิลจากแดนไกลสะพัดแพร่ ไม่เพียงเพื่อนร่วมโรงเรียน กระทั่งผู้ปกครองหลายคนก็อดไม่ได้ที่จะมามุงด้วยแต่เมื่อได้เห็นต้นไม้เล็ก ๆ ทั้งคู่ บรรดาผู้ใหญ่ก็พากันหัวเราะลั่น คนที่แก่มาก ๆ ยิ่งหัวเราะเสียงดัง

(แดฟโฟดิลแดนไกล : 29)

จากตัวอย่างข้างต้น บินหลา สันกาลาคีรี ชี้ให้เห็นว่า คนที่ยึดติดในความคิดความเชื่อเก่า ๆ ในเรื่องใด ๆ (โดยเฉพาะคนที่มีอาวุโส) ไม่พยายามที่จะรับความคิดที่สร้างสรรค์ใหม่ ๆ ของคนรุ่นหลังการพัฒนาสังคมให้เป็นไปในทางที่พึงประสงค์ย่อมไม่เกิดขึ้น

2.3 ข้อมูล บินหลา สันกาลาคีรี

บินหลา สันกาลาคีรี เป็นนามปากกาของ วุฒิชชาติ ชุ่มสนิท เกิดวันที่ 14 พฤษภาคม 2508 เป็นบุตรของครูสอนภาษาไทย ชูชาติ และอวารณ์ ชุ่มสนิท

ภาพที่ 2.10 วุฒิชชาติ ชุ่มสนิท

ที่มา : www.audiobook.com (2021)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จบการศึกษาระดับมัธยมจากโรงเรียนมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ด้วยความต้องการเป็นนักหนังสือพิมพ์ใน พ.ศ. 2527 บินหลาเอ็นทรานซ์เข้าคณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และได้พบกับรุ่นพี่อาทิ ศุ บุญเลี้ยง, วิวัฒน์ พันธวุฒินานท์ และ ผศ.ดร.กฤษฎา เกิดดี ในช่วงเวลาหนึ่งพวกเขาได้เข้าบ้านอยู่ด้วยกัน บินหลามักพูดถึง ทั้งสามในฐานะพี่และเพื่อนที่มีบทบาททางความคิดต่อตัวเขา

ปี พ.ศ. 2529 จิก - ประภาส ชลศรานนท์, อัน - วัชระ แววุฒินันท์ และ จุ้ย - ศุ บุญเลี้ยง ซึ่งขณะนั้น เป็นนักร้องวงเฉลียงแล้ว ร่วมกันจัดทำนิตยสารรายเดือนชื่อ ไปยาลใหญ่ (ชื่อเดิมคือ สะตือแต่ไม่ผ่านการอนุญาต ของสันติบาล) บินหลาซึ่งขณะนั้นเรียนอยู่ ปี 3 เป็นคนหนึ่งที่เข้าร่วมงานในฐานะพนักงานปรีฟและเขียนคอลัมน์ ในเวลาไล่เลี่ยกัน เขาได้เข้าทำงานเป็นผู้สื่อข่าวสายเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์มติชนประจำกระทรวงพาณิชย์ หลังจากเป็นนักข่าว 2 ปี บินหลาลาออกจากมติชนเพื่อไปเป็นหัวหน้ากองบรรณาธิการนิตยสาร "ไปยาลใหญ่" เขา เคยพูดถึงไปยาลใหญ่ว่าเป็นที่ที่ทำให้เขารู้จักตัวเอง ที่นั่นนอกจากผู้ก่อตั้งทั้งสามแล้ว ยังเป็นที่รวมของเด็กหนุ่ม ๆ สาว ๆ ที่ทุกวันนี้มีชื่อเสียง อาทิ 'ปราวัย พันแสง, เพลงดาบแม่น้ำร้อยสาย, บัวไร, โน้ต - อุดม แต่พานิช, พิง ลำพระเพลิง, โอ้ตส์, คณิตชิต วณิชชิตกุล ฯลฯ และนามปากกา บินหลา สันกาลาศีรี ก็ได้เกิดขึ้นในช่วงนี้ เขาอธิบาย เหตุผลที่ใช้นามปากกาใหม่ว่า "เพราะอยากให้ทราบว่า ผมบินมาจากที่ไหน"

บินหลาถูกรีไทร์จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในปี พ.ศ. 2532 ในปี พ.ศ. 2533 บินหลาได้กลับไปเป็น นักข่าวอีกครั้งหนึ่ง โดยประจำอยู่หนังสือพิมพ์ข่าวสด เขาทำงานที่นี่เป็นเวลา 4 ปี และลาออกเพื่อเป็นนักเขียน อาชีพเต็มตัวโดยเลือกใช้ชีวิตอยู่จังหวัดเชียงใหม่

งานเขียนชุดแรกของเขาคือรวมเรื่องสั้นฉันตีดวงอาทิตย์ แต่งานที่สร้างชื่อเสียงให้กับบินหลาคือบันทึก การเดินทางด้วยจักรยาน ชื่อว่า หลังกาน ทำให้บินหลาถูกพูดถึงในฐานะของนักเดินทาง นอกจากนั้นยังมีงานเขียน แนวนี้ตามมาอีกหลายเล่ม อาทิ ตีมหาเสลาบ อาบทะเลทราย ซึ่งเป็นการเดินทางคนเดียวในประเทศอินเดีย, บินที่ ละหลา, รอยยิ้มที่นำเราไป และ คนรักกับจักรยาน แต่เขามักปฏิเสธว่าเขาไม่ใช่คนเดินทาง การเดินทางเป็นเพียง ส่วนหนึ่งของการใช้ชีวิตและเป็นส่วนหนึ่งของงานเขียน งานเขียนในรูปแบบอื่น ๆ ของบินหลา รวมเรื่องสั้นชุด คิดถึงทุกปี เคยได้รับรางวัลชมเชยประเภทรวมเรื่องสั้นประจำปี 2542 จากคณะกรรมการพัฒนาหนังสือแห่งชาติ กรมวิชาการ, เรื่องชุด ปลาฉลามพันหลอ ก็ถูกนำไปดัดแปลงเป็นละครเวทีหลายครั้งด้วยกัน และรวมเรื่องสั้นชุด เจ้าหญิง ได้รับรางวัลวรรณกรรมสร้างสรรค์ยอดเยี่ยมแห่งอาเซียน (ซีไรต์) ประจำปี พ.ศ.2548 นอกจากนั้นเขายัง เคยเขียนเพลง ญาติเยอะ ให้กับ ยุ้ย - จริญญา ปรีดากุล จนเป็นที่มาของฉายา ยุ้ย ญาติเยอะ มีงานเขียนบท ภาพยนตร์รวมทั้งบทกวีในนามปากกาอื่นด้วย www.audiobook.com (2021)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.1 บทสัมภาษณ์ บินหลา สันกาลาคีรี

พอมีหลานคนที่ 2 เขาก็กลับเข้าสู่กิจกรรมเล่านิทานให้หลานฟังอีกครั้ง เขาชอบบรรยากาศเวลาเล่านิทานให้หลานฟังมันสนุกทั้งหลานและตัวเขา “ผมรู้สึกว่าการดูแลเด็กน่าจะเริ่มจากนิทานก็ลองเล่าแบ่งเป็นเรื่องต่าง ๆ แล้วก็พบว่าทุกเรื่องมีตัวละครเป็นเจ้าหญิงหมดเลย แต่ต่างบทบาทกันไป ผมตั้งชื่อเรื่องว่า “เจ้าหญิง” แต่พี่จួយบอกว่าชื่อเรื่องจิตไปผมเลยเปลี่ยนเป็น “เจ้าหญิง” ซึ่งเป็นชื่อเรื่องหนึ่งในเล่ม มันเป็นชื่อที่ทำหายดี ทำให้คนยังตั้งคำถามว่าคืออะไร คำนี้อ่านได้จริงหรือ” นักเขียนมักสอนกันว่า อย่าเขียนเรื่องอะไรให้เขียนเลย อย่าเล่าให้คนอื่นฟังก่อน ถ้าเล่าไปหมดแล้วตอนเขียนจะไม่ไหลหลังพรั่งพรั่ง แต่บินหลากลับคิดตรงข้าม เขาเอาเรื่องในเล่มนี้หลายต่อหลายเรื่องไปเล่าก่อนตอนที่ได้รับเชิญไปบรรยาย แล้วเอาเสียงตอบรับที่ได้มาใช้แก้ไขขัดเขลา “ปัญหาเดิม ๆ เรื่องขายไม่ได้กลับมาที่มแท่งผมอีกแล้ว เจ้าหญิง (2546) พิมพ์ครั้งแรกสี่พันเล่ม สองปีผ่านไปขายได้สองพันเล่ม สำนักพิมพ์ก็ค่อนข้างกังวล พอได้เข้ารอบสุดท้ายซีไรต์ ก็พิมพ์เพิ่ม แต่พิมพ์แค่พันเล่ม ผมเสียใจมากและรู้สึกแย่มาก หนังสือเข้ารอบซีไรต์นะเว้ย พิมพ์พันเล่ม ผมน่าจะได้อะไรสักสามหมื่นบาท แล้วผมจะอยู่ยังไง สุดท้ายต่อรองจนได้พันห้าร้อยเล่ม” เมื่อ เจ้าหญิง ได้รางวัลซีไรต์ พ.ศ. 2548 ตอนนี้อยอดขายทะลุ 200,000 เล่มไปแล้ว “ตอนตีกรอบสุดท้ายผมก็ไม่ประหลาดใจนะ เพราะผมเชื่อว่าหนังสือผมดีพอ แต่คิดว่าคงได้แค่นั้น คงไม่มีสิทธิ์ได้รางวัล แต่ได้ ผมก็แปลกใจและดีใจมากๆ” การได้รับรางวัลใหญ่อย่างซีไรต์อาจจะเป็นเป้าหมายของนักเขียนหลายคน แต่หลักชัยที่บินหลาอยากไปให้ถึงกลับไม่ใช่รางวัล “ตอนเด็กๆ เคยตั้งเป้าว่าอยากเขียนให้ได้ อย่าง พนมเทียน โกวเล้ง คือทำให้ตัวละครเป็นที่จดจำ พอโตขึ้นผมก็ไม่สนใจตรงนี้แล้ว ผมไม่ได้อยากเขียนหนังสือให้ตัวละครน่ารักเป็นที่รู้จัก แต่อยากให้เรื่องที่ผมเล่าส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอะไรบางอย่างในตัวผู้อ่าน ไม่มีอะไรเป็นตัววัดนะครับ เวลาเอางานตัวเองมาย้อนอ่าน ก็พบว่ายังทำได้ไม่ถึงที่ต้องการ ผมยังต้องทำอีก ทำต่อไปจนกว่าจะสร้างความรู้สึกนั้นในใจผู้อ่านให้ได้” <https://readthecloud.com> (2020)

2.4 สัมภาษณ์นักวาดภาพประกอบ

ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการสร้างภาพประกอบหนังสือก่อนการเริ่มสร้างสรรค์ผลงานเพื่อเรียนรู้วิธีการทำงานและเทคนิคในการทำภาพประกอบ

2.4.1 รศ.กัญจณา คำโสภี อาจารย์ภาควิชาอิลลัสเตชันอาร์ต

อาจารย์ประจำภาควิชาศิลปกรรม คณะสถาปัตยกรรม ศิลปะและการออกแบบสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ภาพที่ 2.11 รศ.กัญจณา คำโสภี

ที่มา : www.instagram.com (2024)

Q	A
การทำงานแบบ ILLUSTRATOR ทำอย่างไรคะ	ทำความเข้าใจหนังสือก่อน และเราจะทำให้ทั้งเล่มดูเป็นงานที่เราทำถึงแม้ว่าเรื่องจะถูกเปลี่ยนไปด้วยเนื้อหา แนะนำให้หาความเป็นบุคลิกของเราในการนำเสนองาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขอคำแนะนำทางเทคนิคหน่อยค่ะ ว่าควรใช้เทคนิคอะไร ในการทำงานศิลปะ ด้วยตัวหนูยังไม่รู้ว่าจะเริ่มยังไงค่ะ มีเพียงตัวอย่างที่ต้องการทำให้อาจารย์ดู	ด้วยนักศึกษาเรียนถ่ายภาพ และต้องใช้ภาพถ่ายในกระบวนการทำงานอาจารย์แนะนำเป็น photo montage ค่ะ สามารถทำสิ่งที่เรามีให้สนุกขึ้นได้ค่ะ
ควรใช้หลายๆเทคนิคไหมคะ	อาจารย์คิดว่าทำได้นะแต่ต้องทำให้รู้ว่าเป็นคนๆเดียวทำ แต่ต้องมีจุดที่เชื่อมโยงกันในแต่ละเทคนิค
ขอคำจำกัดความของคำว่า illustration หน่อยค่ะ	ถ้าให้ง่ายเลยๆคือการสร้างภาพที่เกิดจากเรื่องเล่าค่ะ ยกตัวอย่างน้อง ๆ ที่สร้างผลงานกันก็จะมีเรื่องเล่าเป็นของตัวเองค่ะ แล้วก็หาวิธีการที่จะสร้างภาพขึ้นมา ภาพไม่ใช่ แค่ 2 มิติ มี 3 มิติด้วยนะค่ะ หลากๆคนเล่าจากประสบการณ์ ที่มีเค้าเป็นตัวตั้ง

2.4.2 สัมภาษณ์คุณสรประภา วุฒิวร ศิลปินนักทำนิตานภาพ นักวาดภาพประกอบ

มีมี-สรประภา วุฒิวร ศิลปินนักทำนิตานภาพ นักวาดภาพประกอบ และครูสอนศิลปะละครเวที เจ้าของผลงาน ‘เจ้าถ่านกับการให้ไม่รู้จบ’

ภาพที่ 2.12 สรประภา วุฒิวร

ที่มา : <https://happeningandfriends.com> (2021)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.13 หน้าปกหนังสือ เจ้าถ่านกับการใจไม่รู้จบ

ที่มา : www.naiin.com (2024)

Q	A
<p>-การทำภาพประกอบใหม่สำหรับหนังสือนิทานหรือเรื่องสั้น ที่มีมาหลายๆเวอร์ชัน เราสามารถทำให้ต่างจากของที่มีมาอยู่แล้วได้มากน้อยแค่ไหนคะ</p>	<p>-ขึ้นกับตัวคนทำเลยคะ อิสระเลย จะน้อยหรือมากก็ได้ บางทีถ้าตีความเนื้อเรื่องใหม่แล้วทำภาพประกอบอีกแนวก็อาจทำให้น่าสนใจขึ้นเพราะมุมมองใหม่ด้วยเหมือนกันนะคะ แต่ถ้าไม่ได้ตีความใหม่ แต่เป็นภาพประกอบใหม่ที่นำเสนอใจก็จะดีมากเลยคะ ยกตัวอย่างหนังสือสอน ABCD ก็มีหลายเวอร์ชันมากเลย แต่ว่าแต่ละเวอร์ชันก็ยังขายได้เรื่อยๆ เพราะมีจุดขายที่ต่างไปจากเดิมหรือน่าสนใจคะ</p>
<p>-ขอบเขตของการทำภาพประกอบหนังสือเราทำได้มากขนาดไหน ในเรื่องของ mood&tone เราจำเป็นต้องอิงกับเวอร์ชันเก่าทั้งหมดไหมคะ</p>	<p>-ไม่จำเป็นต้องอิงกับเวอร์ชันเก่าคะ คำตอบนี้จะคล้ายๆข้อแรกเลยจริงๆ อยากให้อิงกับการตีความของคนทำเวอร์ชันใหม่เป็นหลักมากกว่า ถ้าเห็นว่า mood & tone แบบไหนเหมาะสมและนำเสนอใจก็อยากใหลองทำ</p>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

	<p>ดูค่ะ อยากให้ไม่ต้องยึดติดกับเวอร์ชันเก่ามาก แล้วมาทำงานกับสิ่งที่ออกมาจากหัวใจและความคิดของเรา มากกว่าค่ะ</p>
<p>-มีคำแนะนำสำหรับการทำภาพประกอบที่เป็นตัวการ์ตูนมาเป็นภาพถ่ายใหม่ ว่าควรคำนึงถึงถึงหลักการอะไรบ้างค่ะ</p>	<p>-หลักที่สำคัญน่าจะการเล่าเรื่องค่ะ เล่าเรื่องอย่างไรให้ต่อเนื่องกัน ไม่สะดุด อ่านแล้วรู้สึกว่าเป็นเรื่องเดียวกัน เรื่องและภาพทำงานเสริมกันได้ ไม่ใช่ต่างคนต่างทำงาน และต่อมาก็คือความน่าสนใจของภาพและการจัดวางที่ช่วยเสริมการอ่านและจังหวะในการอ่านค่ะ สำคัญอีกอย่างก็คือลูกเล่นหรืออิมที่ใส่เข้าไปในเรื่องหรือการเล่าเรื่องด้วยค่ะ</p>

2.5 ศิลปินที่มีอิทธิพลต่อการสร้างสรรค์

2.5.1. Charlie Waite

ประวัติ

Charlie Waite เกิด 18 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2492 เป็นช่างภาพทิวทัศน์ ชาวอังกฤษ ที่โด่งดังจากแนวทางการเป็น “จิตรกร” ในการใช้แสงและเงา เขาทำงานในโรงละครและโทรทัศน์ในช่วงสิบปีแรกของชีวิตการทำงาน ก่อนที่จะย้ายไปถ่ายภาพ ภาพถ่ายของเขาถ่ายทอดให้เห็นถึงจิตวิญญาณของความเงียบสงบ ภาพของเขาได้รับการยอมรับไปทั่วโลก มีบทความของนิตยสารศิลปะกล่าวถึงผลงานของเขาว่า “ภาพของเขาคือความสมบูรณ์แบบที่หาได้ยากของแสงสี และองค์ประกอบ ทำให้ผู้ชมภาพ รู้สึกถึงความอุดมสมบูรณ์และโลกที่สงบสุข” www.wikipedia.com (2024)

แรงบันดาลใจ

Charlie Waite เป็นนักแสดง 10 ปีแล้ว และหลังจากเลิกแสดง ก็คิดเริ่มบริการถ่ายภาพบุคคลให้กับนักแสดงที่ต้องการภาพนิ่งของตัวเองในอาชีพการงาน เนื่องจากมีการถ่ายภาพตัวเองหลายครั้งในช่วงที่ประกอบอาชีพนี้ จึงรู้สึกว่าคุณค่าของตัวเองมีความรู้เกี่ยวกับวิธีการถ่ายภาพรู้สึกอย่างไร จึงตระหนักได้ถึงความรู้สึกชื่นชอบในการถ่ายภาพ Charlie Waite จะพูดคุยกับนางแบบนายแบบนานกว่าหนึ่งชั่วโมง จากนั้นการถ่ายภาพจะใช้เวลาไม่เกิน 30 นาที สิ่งสำคัญคือต้องแน่ใจว่านักแสดงสามารถนำความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองมาสู่กล้องได้ ไม่ใช่ความมั่นใจ ไม่ใช่ความเย่อหยิ่ง จึงลงเอยด้วยการถ่ายภาพนักแสดงหลายคนให้กับเอเจนซีต่างๆ เมื่อมีเวลาว่าง Charlie Waite จะไปที่เดวอนและดูการทำของภรรยา ซึ่งหลังจากนั้น Charlie Waite ก็รู้สึกน่าเบื่อ ขณะที่ภรรยาอยู่อยู่กับตารางงาน Charlie Waite ก็พาตัวเองขึ้นรถไฟคเต่าท่องคันเก่าเพื่อมองไปรอบๆ ชนบทเดวอนเชียร์ ที่ซึ่งฉันพบว่าตัวเองกำลังตอบสนองต่อโรงเก็บของที่นี่ ต้นไม้โตคนเดียวที่นี่ และบางทีอาจมีโชดหินบนชายฝั่งด้วย ตอนนั้นค่อนข้างชอบใจและขึ้นอยู่กับการลองผิดลองถูก เมื่อ Charlie Waite กลับมาลอนดอนที่อาศัยอยู่ Charlie Waite ประมวลผลภาพด้วยตัวเองและดูผลลัพธ์ ซึ่ง Charlie Waite พบว่าในส่วนหลักน่าผิดหวัง ในช่วงเริ่มต้นของการถ่ายภาพทิวทัศน์นั่นเองด้วยความช่วยเหลืออันมากมายจาก Ansel Adams ที่ปรึกษาของ Charlie Waite นี้เองเป็นแรงบันดาลใจที่เริ่มต้นอาชีพช่างภาพทิวทัศน์ของ Charlie Waite www.forbes.com (2018)

ภาพที่ 2.14. Charlie Waite

ที่มา : www.forbes.com (2018)

ตัวอย่างผลงาน

ภาพที่ 2.15.ผลงานของ Charlie Waite

ที่มา : www.forbes.com (2018)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.16.ผลงานของ Charlie Waite

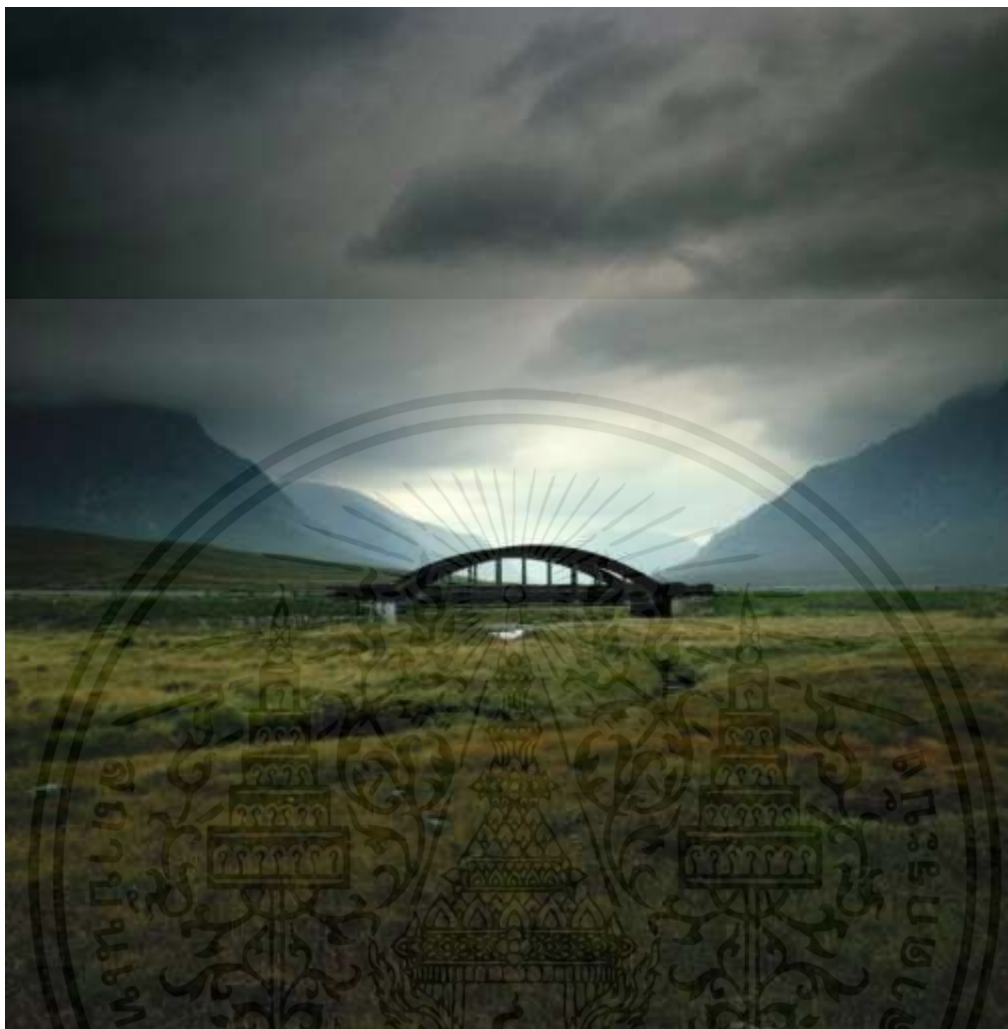
ที่มา : www.forbes.com (2018)

ภาพที่ 2.17.ผลงานของ Charlie Waite

ที่มา : www.forbes.com (2018)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.18.ผลงานของ Charlie Waite

ที่มา : www.forbes.com (2018)

วิเคราะห์ผลงานศิลปิน

มีการจัดวางที่สวยงามและดูร่วมสมัย มีการใช้เส้นภูเขาเป็นเส้นนำสายตาในหลายๆภาพ สร้างจุดเด่นของภาพโดยการใช้รูปร่างรูปทรง และการใช้แสงที่ตกกระทบกับวัตถุได้อย่างสวยงาม และภาพมีความสมดุล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5.2 Andy Warhol

ประวัติ

Andy Warhol เป็นศิลปิน ผู้กำกับและผลิตภาพยนตร์ชาวอเมริกัน ผู้นำหลักคนหนึ่งใน ขบวนการศิลปะ ป๊อปอาร์ท งานของเขาค้นหาความสัมพันธ์ระหว่างการผลิตออกทางศิลปะ, โฆษณา และ วัฒนธรรมเซเลบริตี ซึ่งเฟื่องฟูในทศวรรษ 1960s เขาผลิตชิ้นงานโดยใช้สื่อหลายชนิด ตั้งแต่ภาพเขียน, งานภาพพิมพ์ตะแกรงไหม, ภาพถ่าย, ภาพยนตร์ และ ประติมากรรม ผลงานชิ้นที่เป็นที่รู้จักมากที่สุดของเขา เช่นภาพพิมพ์ Campbell's Soup Cans (1962) และ Marilyn Diptych

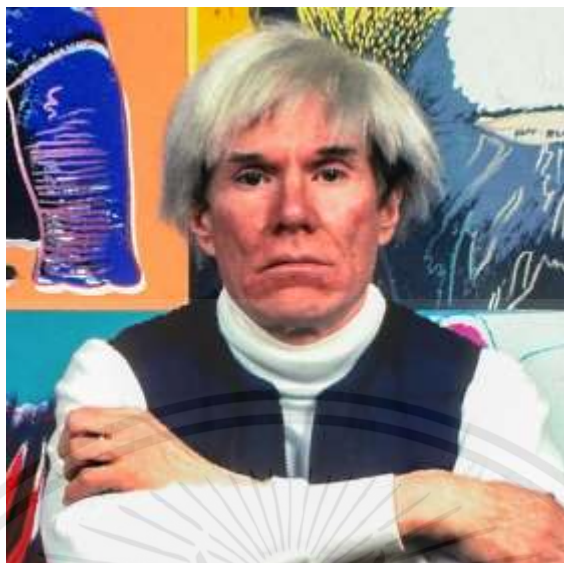
Andrew Warhola เกิดที่เมืองพิตส์เบิร์ก รัฐเพนซิลเวเนีย ในปี 1928 พ่อแม่ของเขาคือ Carpatho-Rusyns ซึ่งอพยพมาจากที่รู้จักกันในชื่อสโลวาเกียตะวันออก แอนดีเป็นลูกคนสุดท้องในจำนวนลูกชายสามคน พ่อของเขายอมรับพรสวรรค์ทางศิลปะของลูกชายและประหยัดเงินได้มากพอที่จะจ่ายค่าเล่าเรียนในวิทยาลัย Warhol ศึกษาที่สถาบัน Carnegie และในปี 1949 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาด้านการออกแบบภาพ

www.biography.com 2020

แรงบันดาลใจ

แรงบันดาลใจของ Andy Warhol เริ่มตั้งแต่อายุน้อย วอร์ฮอลหลงใหลในชื่อเสียง แฟชั่น ผู้มีชื่อเสียง และฮอลลีวูด เมื่อเป็นเด็กที่อาศัยอยู่ในพิตส์เบิร์ก เขาพบการหลีกเลี่ยงจากชีวิตชนชั้นแรงงานธรรมดา ๆ ใน นิตยสารวัยรุ่นยอดนิยม และโดยการสะสมลายเซ็นจากดาราดาราภาพยนตร์ในปีพ.ศ. 2492 เมื่อ Warhol ย้ายไป นิวยอร์กเป็นครั้งแรก Tina Fredericks บรรณาธิการศิลป์ของ นิตยสารแฟชั่น Glamour ได้ซื้อภาพวาดของเขาชิ้นหนึ่งและรับหน้าที่วาดภาพรองเท้าเป็นชุด คณะกรรมการชุดหนึ่งนำไปสู่อีกชุดหนึ่ง และในไม่ช้า Warhol ก็เป็นที่ต้องการอย่างมากในฐานะนักวาดภาพประกอบให้กับลูกค้าที่มีชื่อเสียง รวมถึง องค์กร Conde Nast , New York Times , Vogue และ Harper's Bazaar การมีส่วนร่วมของเขากับโลกแฟชั่นในช่วงเวลานี้สะท้อนให้เห็นถึงความหลงใหลในคนดังที่มีเสน่ห์ของนิวยอร์ก ซึ่งเป็นหัวข้อที่มีความสำคัญต่อผลงานชิ้นต่อ ๆ ไปของเขา

www.tate.org.uk 2024

ภาพที่ 2.19 Andy Warhol

ที่มา : www.biography.com (2022)

ตัวอย่างผลงาน

ภาพที่ 2.20. ผลงานของ Andy Warhol

ที่มา : adaymagazine.com (2020)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.21 ผลงานของ Andy Warhol

ที่มา : adaymagazine.com (2020)

ภาพที่ 2.22 ผลงานของ Andy Warhol

ที่มา : adaymagazine.com (2020)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.23 ผลงานของ Andy Warhol

ที่มา : italianopopart.tumblr.com (2024)

วิเคราะห์ผลงานศิลปะ

ผลงานของ Andy Warhol นำเรื่องราว ภาพ และสัญลักษณ์ต่าง ๆ จากสิ่งแวดล้อมในชีวิตประจำวันของสังคมที่เป็นที่นิยมร่วมสมัยมาใช้เป็นแรงบันดาลใจและเป็นองค์ประกอบในผลงานศิลปะอย่างตรงไปตรงมา ผลงานของ Andy Warhol นำทั้งแนวคิด เนื้อหาสาระ และเทคนิคที่มาจากโลกของพาณิชย์ศิลป์มาใช้ ภาพมีสีสันฉูดฉาด เป็นเอกลักษณ์

2.5.3. Jimmy Liao

ประวัติ

Jimmy Liao เกิด 15 พฤศจิกายน พ.ศ. 2501 เป็นนักวาดภาพประกอบ ชาวไต้หวัน และนักเขียนหนังสือ ภาพ นามปากกาภาษาจีนของเขา 幾米 นั้นมาจากการออกเสียงของชื่อจิมมี่ในภาษาอังกฤษของเขา

แรงบันดาลใจ

Jimmy Liao คิดว่าโรคลูคีเมียส่งผลต่อความคิดสร้างสรรค์ของเขาอย่างมาก ภาพวาดของเขาเริ่มให้ความรู้สึกที่ต่างออกไปตั้งแต่ตอนนั้น มันมีกลิ่นของความโศกเศร้านิดๆ ความรู้สึกแปลกแยก และความรู้สึกอับจนหนทาง แม้นั้นจะเล่าผ่านภาพวาดที่สนุกสนาน นี่เองเป็นแรงบันดาลใจให้เขาวาดภาพและใช้ชีวิต

ระหว่างรักษาตัวจิมมี่วาดภาพลายเส้นขาวดำเอาไว้มากมาย จนสามารถเก็บมารวมเล่มในภายหลังในหนังสือเรื่อง Beautiful Solitude อาการเจ็บป่วยทำให้ใจของเขาเปลี่ยนไป อย่างน้อย ๆ ก็มองเห็นคุณค่าของชีวิตมากกว่าเมื่อวาน Jimmy Liao เชื่อว่านั่นเป็นสิ่งที่พระเจ้ามอบให้เขา

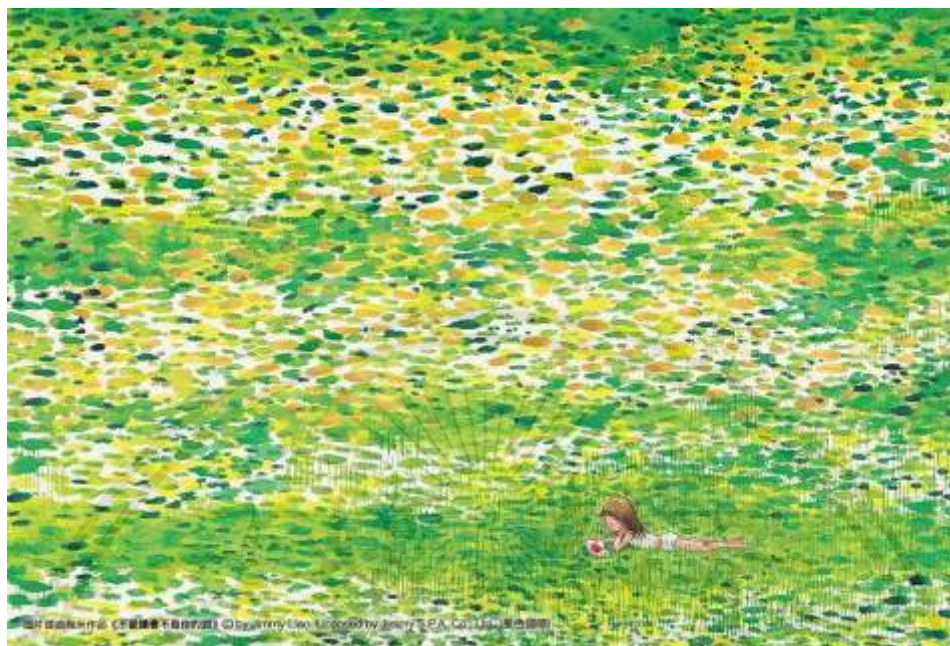

ภาพที่ 2.24 Jimmy Liao

ที่มา : <https://becommon.com> (2021)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัวอย่างผลงาน

ภาพที่ 2.25 ภาพจากหนังสือเรื่อง Esconderse en un rincón del mundo

ที่มา : <https://becommon.com> (2021)

ภาพที่ 2.26 ภาพจากหนังสือเรื่อง “Sometimes Sometimes.”

ที่มา : <https://becommon.com> (2021)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.27 ภาพจากหนังสือเรื่อง One More Day with You

ที่มา : <https://becommon.com> (2021)

ภาพที่ 2.28 ภาพจากหนังสือเรื่อง The Starry Starry Night

ที่มา : <https://becommon.com> (2021)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิเคราะห์ผลงานศิลปิน

ผลงานของ Jimmy Liao มีลายเส้นเป็นเอกลักษณ์เต็มไปด้วยสีสันสดใสของส่วนผสมระหว่างสีน้ำ สีอะครี ลิก และปากกามาร์กเกอร์ มีการจัดองค์ประกอบที่สวยงาม ในงานของ Jimmy Liao ในหลาย ๆ งานนั้นมีเนื้อหาที่ ลึกซึ้ง และถึงจะมีสีสันที่สวยงามแต่ก็แฝงไปด้วยความเศร้าและเหงาในหลาย ๆ ครั้ง

2.5.4 ผลการวิเคราะห์รูปแบบของผลงานที่จะนำมาประยุกต์

จากการวิเคราะห์ข้าพเจ้าจะนำ วิธีการจัดองค์ประกอบภาพของ Charlie Waite มาใช้ในการสร้าง ภาพประกอบหนังสือ ด้วย Charlie Waite นั้นมีการจัดองค์ประกอบที่เรียบง่ายแต่ยังคงความสวยงามไว้ ในส่วน เรื่องวิธีการนำภาพมาสร้างสรรค์เป็นสิ่งใหม่ข้าพเจ้าจะใช้วิธีการของ Andy Warhol มาใช้ภายในงาน การใช้สี และรายละเอียดในภาพข้าพเจ้าจะนำวิธีการของ Jimmy Liao มาใช้ด้วยงานของ Jimmy Liao นั้นมีสีสันที่สวยงาม และมากไปด้วยจินตนาการ

บทที่ 3

ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน

3.1 วิเคราะห์ข้อมูล

ผลจากการวิเคราะห์หนังสือรวมเรื่องสั้น “เจ้าหญิง” และการศึกษาข้อมูลต่างๆ ข้าพเจ้าต้องการสร้างงานชุดนี้ให้ได้เห็นถึงความรัก ความหวัง และความเศร้า โดยผ่านภาพที่มีสีสันดูฉูดฉาดให้เหมือนกับความรักและความรักที่รุนแรง และเป็นความเศร้าที่ชัดเจน ผ่านโลกในจินตนาการของข้าพเจ้า โดยในภาพชุดแรกข้าพเจ้าจะสร้างภาพที่เป็นเรื่องราวของเจ้าหญิง โดยใช้ นางแบบ 8 คน สำหรับ 8 เรื่องราว และภาพชุดที่ 2 นั้นข้าพเจ้านั้นจะสร้างภาพที่เป็นทิวทัศน์ของโลกในหนังสือรวมเรื่องสั้น “เจ้าหญิง”

3.1.1 นางแบบ

สำหรับนางแบบในผลงานชุดนี้มีทั้งหมด 8 คน ใช้ในชุดแรก 1 ทั้งหมด ด้วยข้าพเจ้ามีความต้องการให้ในชุดที่ 1 ภาพเล่าเรื่องถึงเจ้าหญิง นางแบบที่ข้าพเจ้าเลือกมานั้น ข้าพเจ้าเลือกจากบุคคลิกของนางแบบ ที่มีบุคคลิกใกล้เคียงความเป็นเจ้าหญิงของแต่ละเรื่องสั้นในหนังสือ “เจ้าหญิง”

ภาพที่ 3.1 ภาพนางแบบในการถ่ายทำภาพชุดที่ 1

ภาพที่ 3.2 ภาพนางแบบในการถ่ายทำภาพชุดที่ 1

ภาพที่ 3.3 ภาพนางแบบในการถ่ายทำภาพชุดที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.4 ภาพนางแบบในการถ่ายทำภาพชุดที่ 1

ภาพที่ 3.5 ภาพนางแบบในการถ่ายทำภาพชุดที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.6 ภาพนางแบบในการถ่ายทำภาพชุดที่ 1

ภาพที่ 3.7 ภาพนางแบบในการถ่ายทำภาพชุดที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.8 ภาพนางแบบในการถ่ายทำภาพชุดที่ 1

3.1.2 ข้อมูลสถานที่

เนื่องด้วยข้าพเจ้าต้องการนำเสนอภาพที่มีทิวทัศน์เป็นภูเขาตามที่เรื่องราวในหนังสือรวมเรื่องสั้น “เจ้าหญิง” ได้กล่าวไว้จึงได้เลือกเดินทางไปถ่ายภาพที่จังหวัดกาญจนบุรี ที่มีทิวทัศน์เป็นภูเขาและน้ำตก

ภาพที่ 3.9 เขาช้างศึก จ.กาญจนบุรี

ภาพที่ 3.10 น้ำตกจ้อกกระตัง จ.กาญจนบุรี

3.1.3 รูปแบบการจัดแสง

ภาพที่ 3.11 ภาพการจำลองการจัดแสงถ่ายภาพบุคคล

3.1.4.รูปแบบการนำเสนอ

- อัดขยายขนาด 16x24 นิ้ว จำนวน 8 ภาพ
- อัดขยายขนาด 20x20 นิ้ว จำนวน 8 ภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2 ภาพแบบร่าง

3.2.1 ภาพแบบร่างชุดที่ 1

ภาพที่ 3.12 ภาพร่างชุดที่ 1 รูปที่ 1

ภาพที่ 3.13 ภาพร่างชุดที่ 1 รูปที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.14 ภาพร่างชุดที่ 1 รูปที่ 3

ภาพที่ 3.15 ภาพร่างชุดที่ 1 รูปที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.16 ภาพร่างชุดที่ 1 รูปที่ 5

ภาพที่ 3.17 ภาพร่างชุดที่ 1 รูปที่ 6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

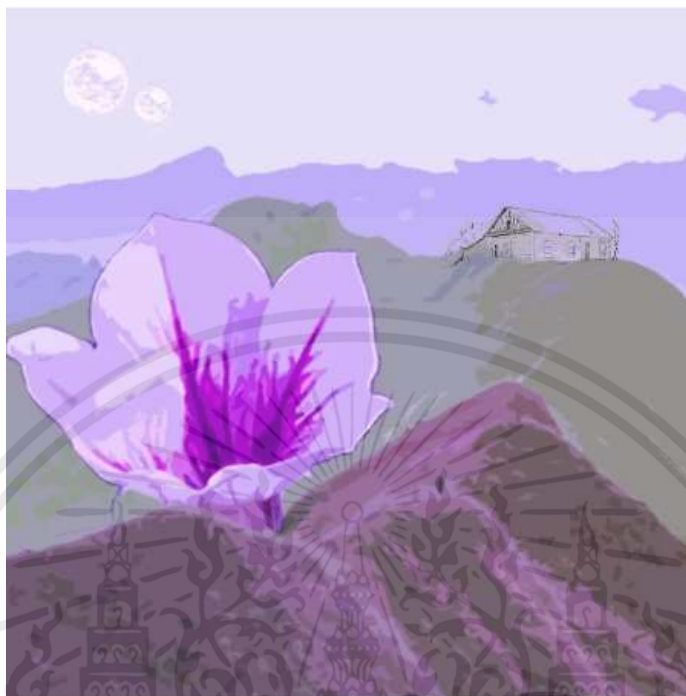
ภาพที่ 3.18 ภาพร่างชุดที่ 1 รูปที่ 7

ภาพที่ 3.19 ภาพร่างชุดที่ 1 รูปที่ 8

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.2.ภาพแบบร่างชุดที่ 2

ภาพที่ 3.20 ภาพร่างชุดที่ 2 รูปที่ 1

ภาพที่ 3.21 ภาพร่างชุดที่ 2 รูปที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.22 ภาพร่างชุดที่ 2 รูปที่ 3

ภาพที่ 3.23 ภาพร่างชุดที่ 2 รูปที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.24 ภาพร่างชุดที่ 2 รูปที่ 5

ภาพที่ 3.25 ภาพร่างชุดที่ 2 รูปที่ 6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.26 ภาพร่างชุดที่ 2 รูปที่ 7

ภาพที่ 3.27 ภาพร่างชุดที่ 2 รูปที่ 8

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3 การวางแผนการทำงาน

เนื่องด้วยงานชุดนี้เป็นงานสไตล์ Collage Art จึงต้องวางแผนการเก็บภาพเพื่อนำมาใช้อย่างละเอียด เริ่มด้วยการถ่ายภาพบุคคล และวางแผนการเดินทางเพื่อไปเก็บภาพทิวทัศน์ และสัตว์ ที่มีอยู่ในหนังสือรวมเรื่องสั้น “เจ้าหญิง” จากนั้นนำภาพมาทำต่อในโปรแกรม Adobe Photoshop

3.3.1 อุปกรณ์ที่ใช้

- กล้อง CANON r6
- เลนส์ CANON EF 24-105
- ไฟแฟลช BOWEN 4 ตัว
- SOFTBOX
- สาย TETHER
- MACBOOK AIR
- ขาตั้งไฟ

3.3.2 ขั้นตอนการทำงาน

- ถ่ายภาพบุคคลและสิ่งของในสตูดิโอ
- หาข้อมูลสถานที่และข้อมูลการเดินทาง
- วางแผนการเดินทาง
- เดินทางถ่ายภาพนอกสถานที่
- คัดเลือกภาพและใช้โปรแกรม adobe photoshop สร้างภาพ Collage Art

-

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3.3 เครื่องแต่งกาย

ภาพที่ 3.28 เครื่องแต่งกาย แดฟโฟดิลแดนไกล และ โลกของเจ้าหญิงนภินหลายกับเจ้าชายนภินหา

ภาพที่ 3.29 เครื่องแต่งกาย ชายเดี่ยวตายแห่งภูเขากาเหินือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.30 เครื่องแต่งกาย นักเดินทางผู้ยิ่งใหญ่ และลูกหมากับสามสหาย

ภาพที่ 3.31 เครื่องแต่งกาย สีที่ 8 ของรุ่งกินน้ำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.32 เครื่องแต่งกาย แดฟโฟดิลแดนไกล

3.3.4 ตารางการทำงาน

28 พฤศจิกายน 2566	นำเสนอหัวข้อ
26 ธันวาคม 2566	นำเสนอข้อมูล
16 มกราคม 2567	PRE-PRODUCTION ส่วนที่ 1
1-2 กุมภาพันธ์ 2567	ถ่ายภาพแมงกะพรุน ทะเลบางแสน
4 กุมภาพันธ์ 2567	ถ่ายภาพงู ตลาดนัดจตุจักร(โซนสัตว์เลี้ยง)
6-7 กุมภาพันธ์ 2567	ถ่ายภาพทิวทัศน์ น้ำตกไทรโยคน้อย จ.กาญจนบุรี
8-12 กุมภาพันธ์ 2567	Collage Art ใน Adobe Photoshop
13 กุมภาพันธ์ 2567	นำเสนอไฟล์ภาพสมบูรณ์ส่วนที่ 1
21 กุมภาพันธ์ 2567	PRE-PRODUCTION ส่วนที่ 2
9-13 มีนาคม 2567	ถ่ายภาพทิวทัศน์ จ.กาญจนบุรี
14-18 มีนาคม 2567	Collage Art ใน Adobe Photoshop
19 มีนาคม 2567	นำเสนอไฟล์ภาพสมบูรณ์ส่วนที่ 2
28 มีนาคม 2567	จัดแสดงและตรวจผลงานภาพถ่ายทั้ง 2 และวิดีโอ
9 เมษายน 2567	ส่งศิลปนิพนธ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3.5. ตารางการเดินทางถ่ายภาพทิวทัศน์ จ.กาญจนบุรี

วันที่ 1	5.00	เดินทางรถตู้ออกจากสายใต้-กาญ
	8.00	ถึง บขส เมืองกาญฯ ต่อรถประจำทางไปตลาดทองผาภูมิ
	11.00	ถึงตลาดทองผาภูมิ ขึ้นรถสองแถวสีเหลืองไปคอยบึงลือก
	14.00	ถึงคอยบึงลือก หาเก็บของเข้าที่พัก
	15.00-18.00	เน้นข้างศึก เหมืองบึงลือก จุดชมวิวนั้นเสารง
วันที่ 2	ทั้งวัน	น้ำตกจ๊อกกระดั้น - อุทยานแห่งชาติทองผาภูมิ
	ทั้งวัน	เผื่อ เนินข้างศึก เหมืองบึงลือก จุดชมวิวนั้นเสารง
	ทั้งวัน	เข้าที่พัก
วันที่ 3	8.00	นั่งรถสองแถว คอยบึงลือก-ตลาดทองผาภูมิ
	11.00	ถึงตลาดทองผาภูมิ ไปสันเขื่อนวชิราลงกรณ
	15.00	ตลาดทองผาภูมิ ต่อรถประจำทางไปสังขละบุรี
	17.00	ถึงจุดชมวิวนั้นเสารง เข้าพัก ถ่ายรูปตอนเย็น
วันที่ 4	11.00	นั่งรถประจำทางสายสังขละบุรี จาก จุดชมวิวนั้นเสารง - บขสกาญฯ
	14.00	ถึง บขส เมืองกาญฯ ต่อรถประจำทางไปเอราวัณ
	16.00	ถึงเอราวัณ เข้าพัก ถ่ายรูปตอนเย็น
วันที่ 5	6.00-13.00	ถ่ายรูปเอราวัณ
	14.00	นั่งรถประจำทางไป บขส เมืองกาญฯ
	17.00	ถึง บขส เมืองกาญฯ

3.3.6. งบประมาณ

รายการ	ค่าใช้จ่าย
ค่าเดินทาง	3000บาท
ค่าที่พัก	2100บาท
ค่าอาหาร	3000 บาท
ค่าอัดรูป	2000 บาท
ค่าวัสดุและอุปกรณ์	1500 บาท
รวม	11600 บาท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.4 ขั้นตอนการถ่ายทำ

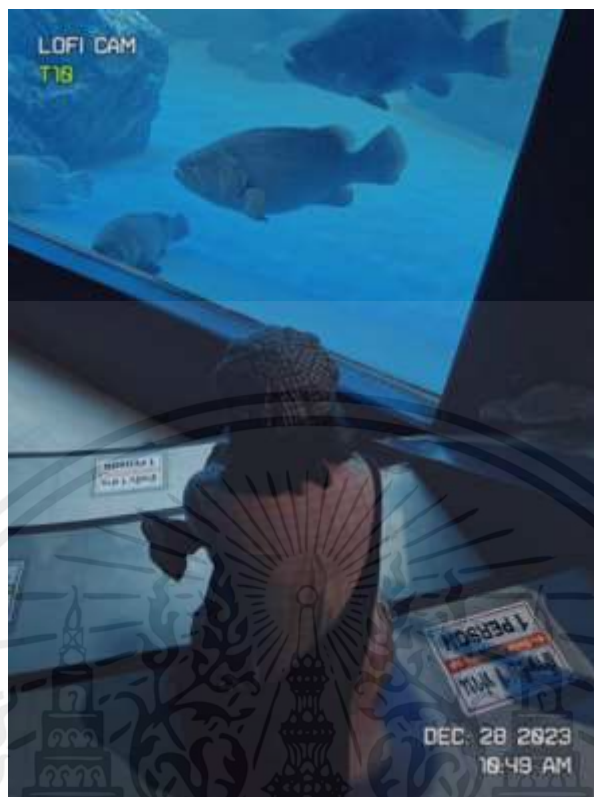

ภาพที่ 3.33 ถ่ายภาพบุคคลในสตูดิโอ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

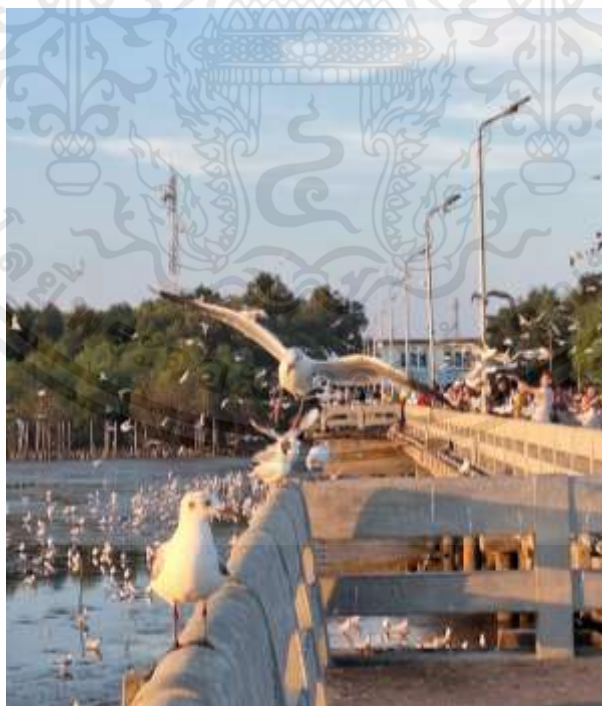

ภาพที่ 3.34 ถ่ายภาพนอกสถานที่ จ.กาญจนบุรี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.35 ถ่ายภาพนอกสถานที่ อคาเรียมบางแสน

ภาพที่ 3.36 ถ่ายภาพนอกสถานที่ บางปู จ.สมุทรปราการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.37 ภาพถ่ายการทำงานขั้นตอนการแก้ไขภาพ

ภาพที่ 3.38 ภาพเบื้องหลังการทำงาน จ.กาญจนบุรี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.39 ภาพเบื้องหลังการทำงาน จ.กาญจนบุรี

3.5 ขั้นตอนหลังการถ่ายทำ

ภาพถ่ายที่นำไปสร้างสรรค์ผลงานต่อใน Adobe Photoshop ของ Set1 / Set2

ภาพที่ 3.40 ภาพบุคคลที่ได้คัดเลือกแล้วนำไปใช้สำหรับภาพชุดที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.41 ภาพทิวทัศน์ที่ใช้สำหรับ แดพโฟลิดแดนไกล

ภาพที่ 3.42 ภาพทิวทัศน์ที่ใช้สำหรับ ชายเดี่ยวดายแห่งภูเขาภาคเหนือ

ภาพที่ 3.43 ภาพปลากัดใช้สำหรับ นักเดินทางผู้ยิ่งใหญ่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.44 ภาพนกใช้สำหรับ ชายเดี่ยวตายแห่งภูเขาภาคเหนือ และโลกของเจ้าหญิงนกบินหา
กับเจ้าชายนกบินหลาย

ภาพที่ 3.45 ภาพถ้ำหินใช้สำหรับ ลูกหาม กับสามสหาย

ภาพที่ 3.46 ภาพงูใช้สำหรับลูกหาม กับสามสหาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.47 ภาพแมงกะพรุนใช้สำหรับ เจ้าหญิงเสียงเศร้าแห่งดวงดาวที่สี่

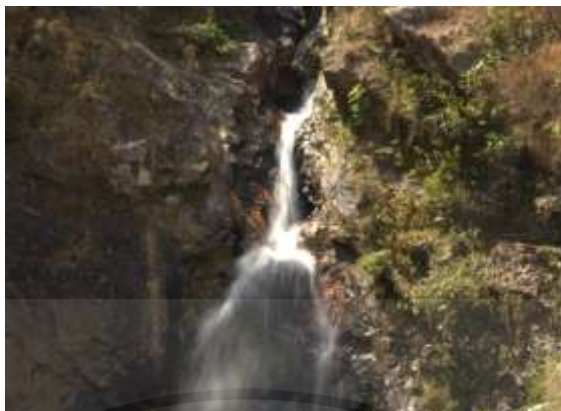

ภาพที่ 3.48 ภาพปะการังใช้ใช้สำหรับ นักเดินทางผู้ยิ่งใหญ่

ภาพที่ 3.49 ภาพแมงกะพรุนใช้สำหรับ เจ้าหญิงเสียงเศร้าแห่งดวงดาวที่สี่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.50 ภาพน้ำตก

ภาพที่ 3.51 ภาพแมงกะพรุนใช้สำหรับ เจ้าหญิงเสียงเศร่าแห่งดวงดาวที่สี่

ภาพที่ 3.52 ภาพแมงกะพรุนใช้สำหรับ สีที่ 8 ของรัฐกินน้ำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.5.1 การเลือกภาพและการจัดการไฟล์

ข้าพเจ้าใช้โปรแกรม adobe photoshop เป็นหลักในการ Collage Art ภาพที่ได้หลังจากถ่ายเสร็จแล้วนั้นขั้นตอนต่อไปคือการคัดเลือกภาพเพื่อที่จะนำมาใช้ในขั้นตอนการ Collage Art ให้ภาพชุดที่ 1 และ 2 เป็นภาพที่มีทิศทางในการทำไปในทิศทางเดียวกัน และสามารถเล่าเรื่องประกอบหนังสือ “เจ้าหญิง” ได้

3.5.2. ขั้นตอนการใช้โปรแกรมตัดต่อภาพ

ใช้โปรแกรม ADOBE PHOTOSHOP 2024 ในการทำ Collage Art

ตัวอย่างการสร้างสรรคผลงานด้วยวิธีการ Collage Art

-ได้คัทภาพบุคคลด้วย pen tool

ภาพที่ 3.53 ตัวอย่างการ Collage Art

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

-ปรับลักษณะท่าทางของบุคคลด้วย Puppet Warp

-เพิ่มแสงให้บุคคลโดยใช้ Effects Outer glow

-ได้คัทชูเขาด้วย Object Selection Tool เปิด layer mask เพื่อลบส่วนที่ไม่ต้องการออก ปรับสีภูเขาด้วย Camera Raw Filter และ Hue/saturation

-ปรับสีท้องฟ้าด้วย Hue/saturation

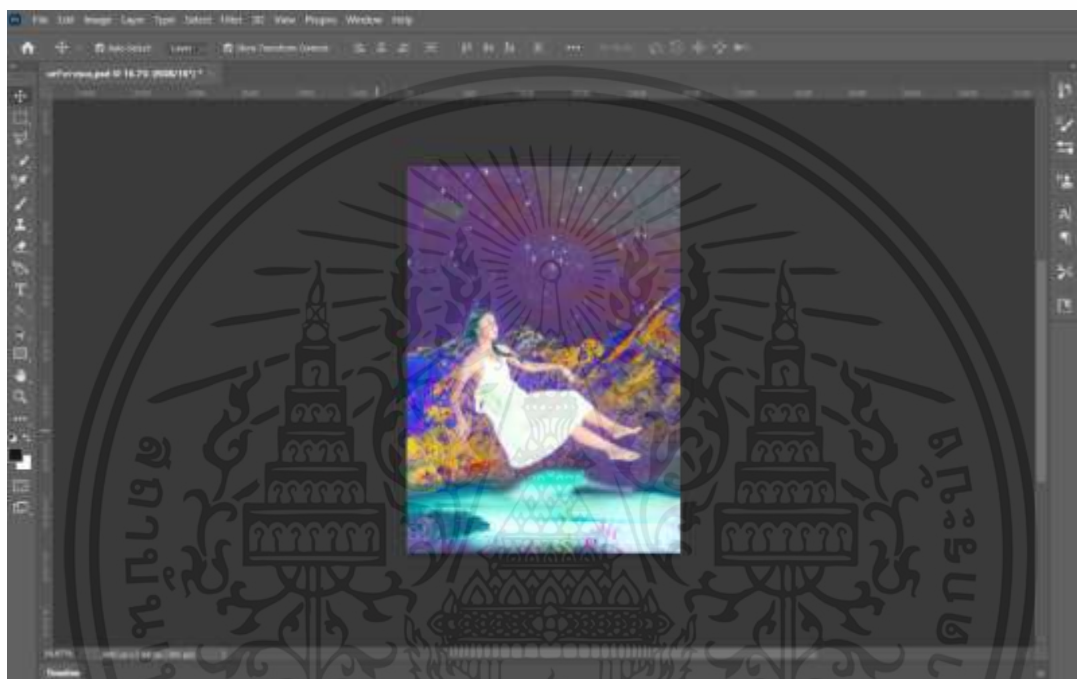

ภาพที่ 3.54 ตัวอย่างการ Collage Art

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

-สร้างพื้นผิวน้ำด้วย adobe photoshop ai ปรับสีผิวน้ำด้วย Camera Raw Filter

-ต่อเติมผิวน้ำโดยใช้ Magnetic Lasso Tool เปิด layer mask เพื่อลบส่วนที่ไม่ต้องการออก

ภาพที่ 3.55 ตัวอย่างการ Collage Art

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

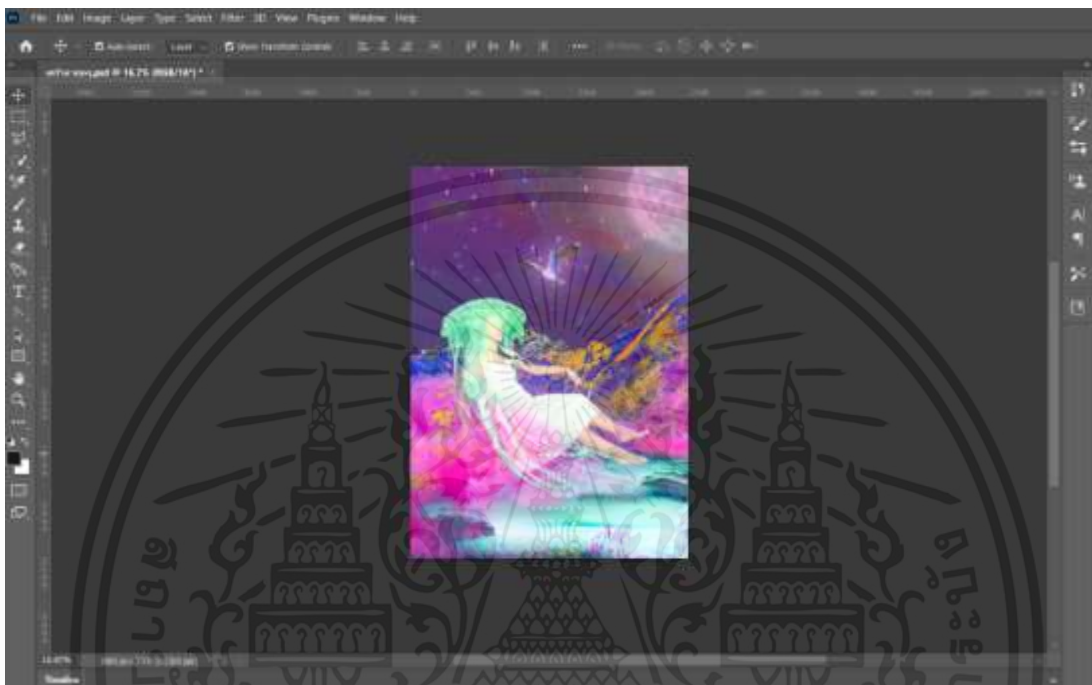
- ไล่คัท นก พระจันทร์ และก้อนเมฆ ด้วย pen tool
- เพิ่มแสงให้พระจันทร์โดยใช้ Effects Outer glow ปรับลด Opacity เหลือ 40%
- เปลี่ยนสีนกเป็นสีฟ้าด้วย Hue/saturation เพิ่มแสงให้ นกโดยใช้ Effects Outer glow
- เพิ่มแสงให้ก้อนเมฆโดยใช้ Effects Outer glow ปรับลด Opacity เหลือ 50%

ภาพที่ 3.56 ตัวอย่างการ Collage Art

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

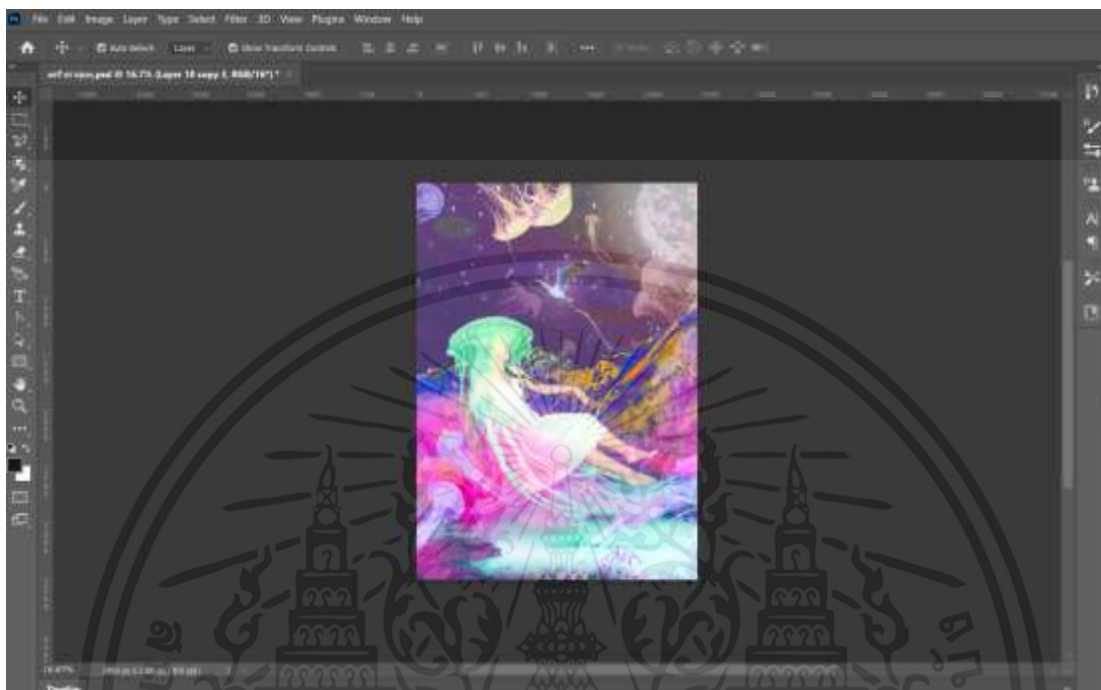
-ได้คัทแมงกะพรุนด้วย Object Selection Tool ปรับสีด้วย Camera Raw Filter ปรับลด Opacity เหลือ 90%

ภาพที่ 3.57 ตัวอย่างการ Collage Art

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

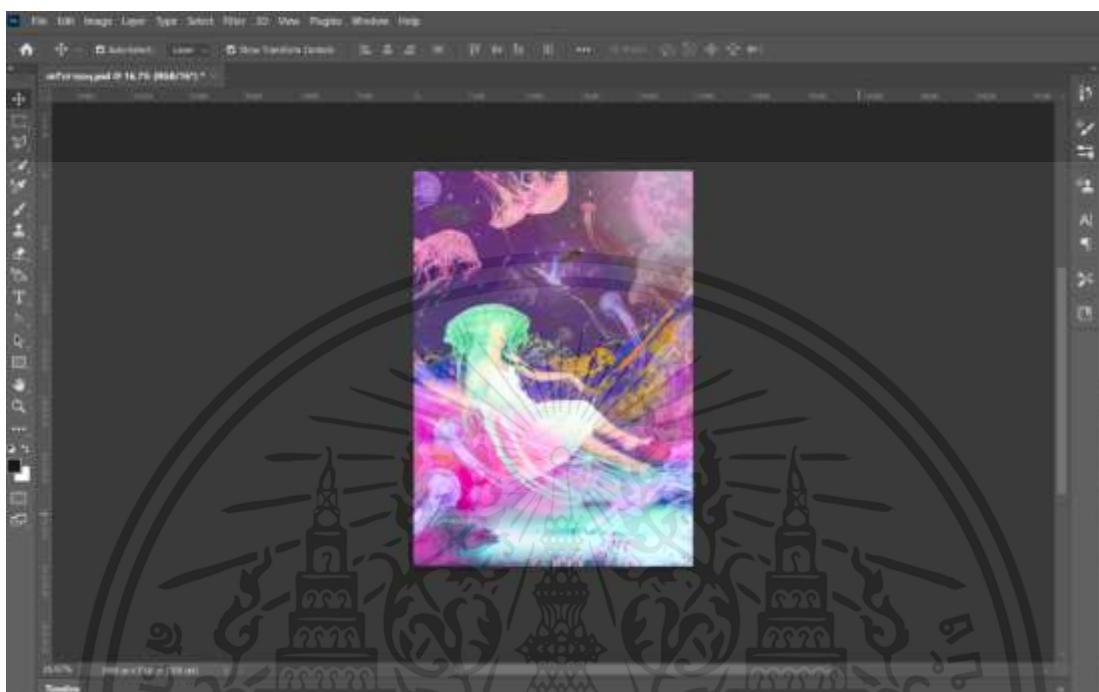
-ได้คัทแมงกะพรุนด้วย Object Selection Tool ปรับสีด้วย Camera Raw Filter ปรับลด Opacity เหลือ 50%

ภาพที่ 3.58 ตัวอย่างการ Collage Art

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

-ได้คัทแมงกะพรุนด้วย Object Selection Tool ปรับสีด้วย Camera Raw Filter ปรับลด Opacity เหลือ 50%

ภาพที่ 3.59 ตัวอย่างการ Collage Art

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

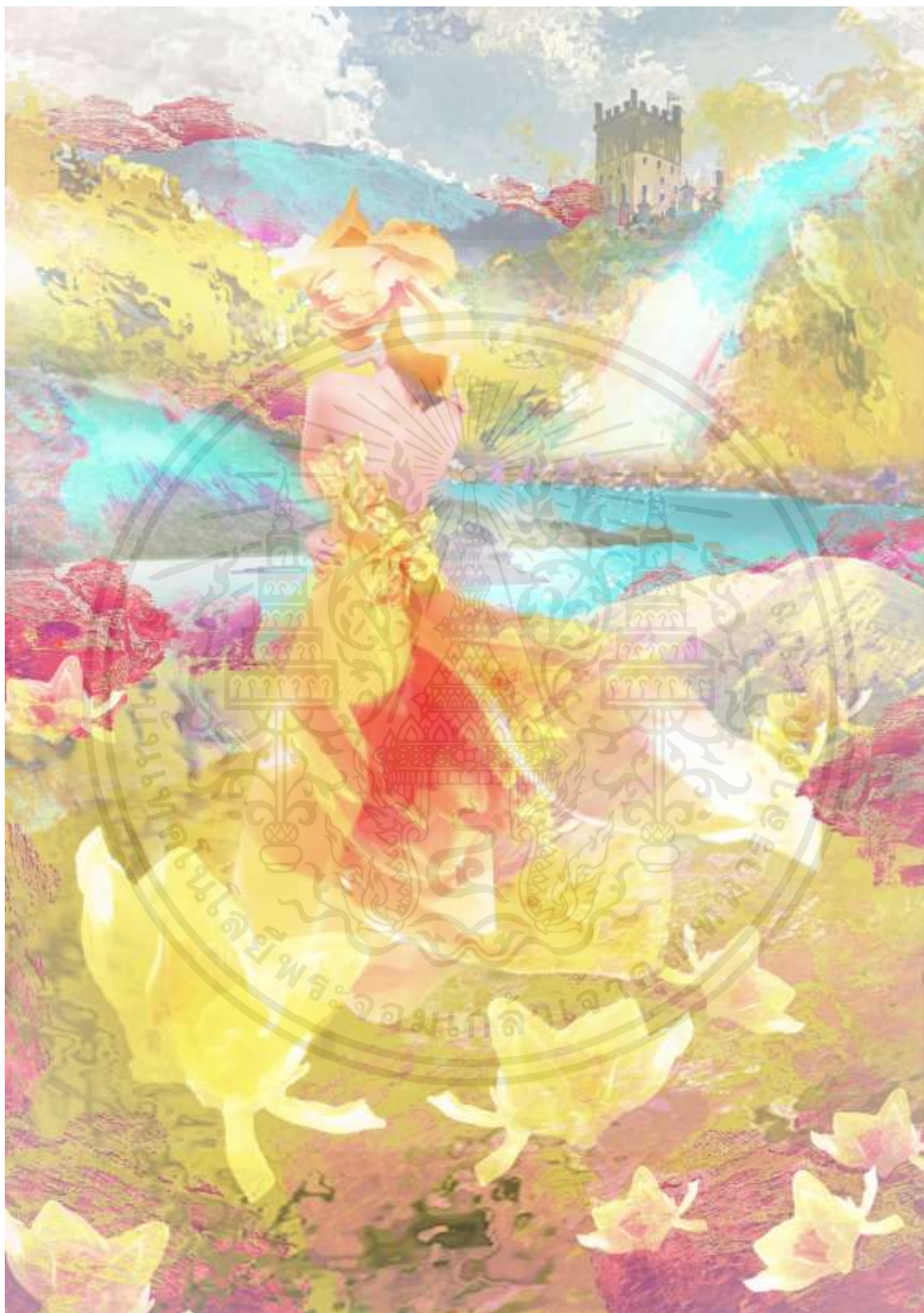
ผลงานสำเร็จ

4.1 ชุดที่ 1

ภาพที่ 4.1. เรื่องที่ 1 ชายเดี่ยวตายแห่งภูเขากาดเหนือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.2 เรื่องที่ 2 แดฟโฟดิลแดนไกล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

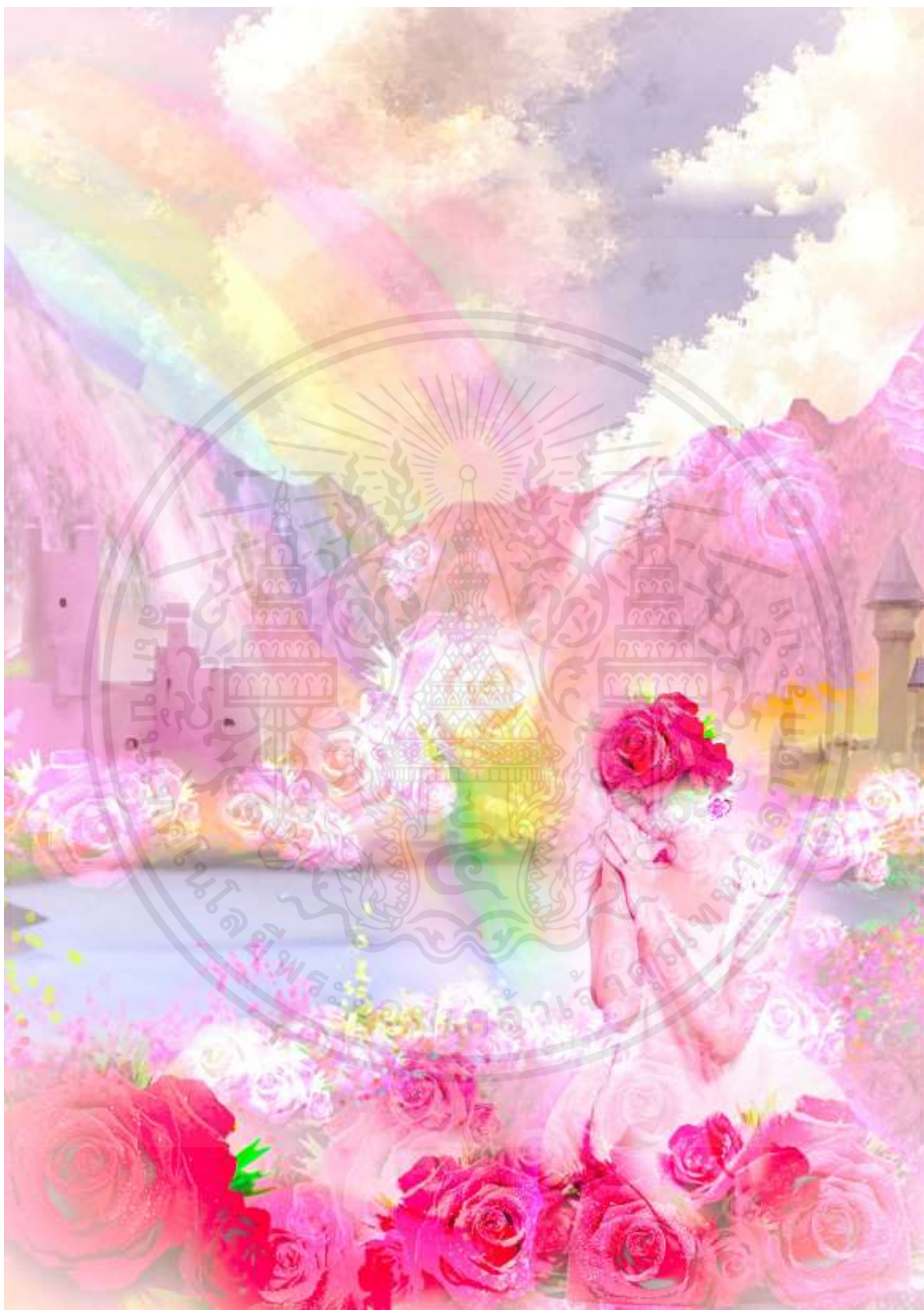
ภาพที่ 4.3 เรื่องที่ 3 เจ้าหญิงแสนเศร้าแห่งดาวดวงที่สี่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.4 เรื่องที่ 4 เก้าอี้นตรี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.5 เรื่องที่ 5 สีที่แปดของรุ้งกินน้ำเรื่องที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

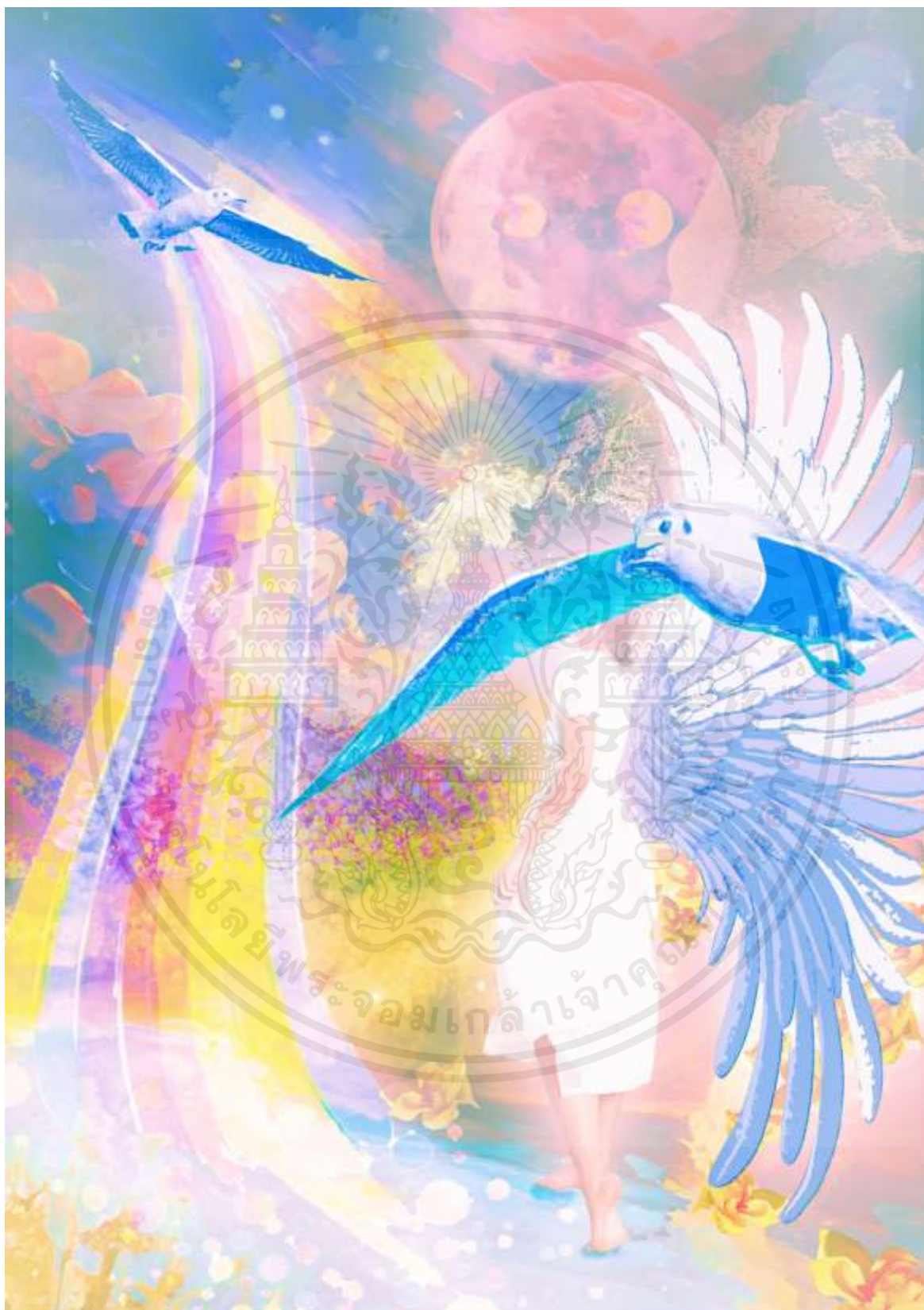
ภาพที่ 4.6 เรื่องที่ 6 นักเดินทางผู้ยิ่งใหญ่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.7 เรื่องที่ 7 ‘ลูกหมม’ กับสามสหาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.8 เรื่องที่ 8 ‘โลก’ ของเจ้าหญิงนกบินหลายกับเจ้าชายนกบินหา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 ชุดที่ 2

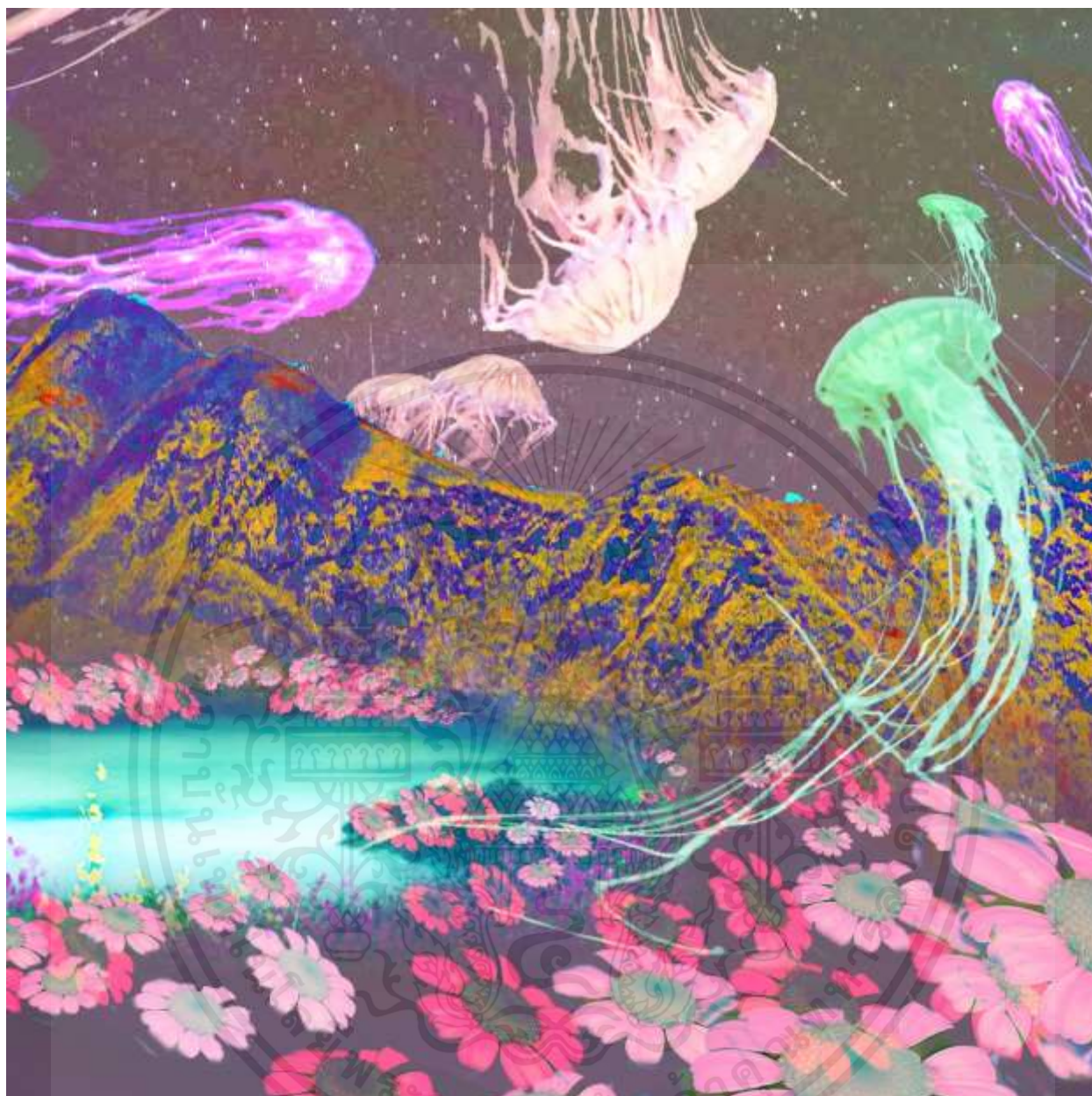
ภาพที่ 4.9 เรื่องที่ 1 ชายเดี่ยวดายแห่งภูเขาคเหนือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.10 เรื่องที่ 2 แดฟโฟดิลแดนไกล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.11 เรื่องที่ 3 เจ้าหญิงแสนเศร้าแห่งดาวดวงที่สี่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.12 เรื่องที่ 4 แก้วอีตันตรี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.13 เรื่องที่ 5 สีที่แปดของรุ้งกินน้ำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.14 เรื่องที่ 6 นักเดินทางผู้ยิ่งใหญ่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.15 เรื่องที่ 7 ‘ลูกหาม’ กับสามสหาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.16 เรื่องที่ 8 'โลก' ของเจ้าหญิงนกบินหลายกับเจ้าชายนกบินหา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปแบบการจัดแสดงผลงาน

ภาพที่ 4.17 ภาพการจัดแสดงผลงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัวอย่างการจัดวางรูปเล่มหนังสือสำหรับนำเสนอ

ภาพที่ 4.18 ภาพหน้าปกหนังสือ เจ้าหญิง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.19 ภาพปกหลังหนังสือ เจ้าหญิง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.20 ภาพตัวอย่างการจัดรูปเล่มหนังสือเรื่องที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.21 ภาพตัวอย่างการจัดรูปเล่มหนังสือเรื่องที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.22 ภาพตัวอย่างการจัดรูปเล่มหนังสือเรื่องที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.23 ภาพตัวอย่างการจัดรูปเล่มหนังสือเรื่องที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.24 ภาพตัวอย่างการจัดรูปเล่มหนังสือเรื่องที่ 5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.25 ภาพตัวอย่างการจัดรูปเล่มหนังสือเรื่องที่ 6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.26 ภาพตัวอย่างการจัดรูปเล่มหนังสือเรื่องที่ 7

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.27 ภาพตัวอย่างการจัดรูปเล่มหนังสือเรื่องที่ 8

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

บทสรุป

5.1 สรุปผลการทำงาน

ผลงานที่ออกมาเป็นที่น่าสนใจ กล่าวคือประสบความสำเร็จในการทำสิ่งที่ไม่ถนัดอย่างการใช้ Adobe Photoshop ในการสร้างสรรค์ผลงานทั้งหมด หรือการทำภาพประกอบหนังสือที่ไม่เคยทำมาก่อนซึ่งในช่วงแรกนั้น กระบวนการคิด การหาข้อมูล การวางแผนการทำงาน และการเริ่มทำงานเป็นไปอย่างยากลำบาก ด้วยที่ไม่ค่อยเข้าใจวิธีการทำภาพประกอบมากเท่าที่ควร ทำให้ข้าพเจ้าไม่กล้าทำงานมากนักเพราะเกิดความกลัวในการสร้างผลงาน ทำให้ต้องแก้ไขผลงานบ่อยครั้ง ทั้งเรื่องการตีความหนังสือ การจัดองค์ประกอบภาพ และ Mood & tone ภาพที่สร้างสรรค์ขึ้น แต่สุดท้ายแล้วนั้นก็ก้าวข้ามความกลัวของตนเอง ประกอบกับคำแนะนำของคณะอาจารย์สาขาถ่ายภาพ ทำให้ผลงานชุดนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ท้ายที่สุดแล้วผลงานชุดนี้จะสำเร็จลุล่วงไม่ได้เลยหากขาดอาจารย์ที่ปรึกษา คณะอาจารย์สาขาการถ่ายภาพเพื่อนๆและครอบครัว ที่คอยให้คำปรึกษา ให้กำลังใจ และคอยช่วยเหลือกันขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

5.2 ปัญหาในการทำงาน

ปัญหาในการทำงาน เป็นกรณีที่ใฝ่จินตนาการของตัวข้าพเจ้าเข้าไปมากเกินไปจนทำให้ละเลยไปว่าเรื่องสั้นของหนังสือ “เจ้าหญิง” มีความเรียบง่าย ในอนาคตหากได้มีโอกาสทำภาพประกอบหนังสืออีก คงเป็นบทเรียนให้ตัวข้าพเจ้านั้นตีความและทำความเข้าใจหนังสือให้มากกว่านี้

ปัญหาด้านการจัดการเวลาในการทำงาน ด้วยในระหว่างทำผลงานชุดนี้ข้าพเจ้าจัดการเวลาได้ไม่ดีเท่าที่ควรทำให้ผลงานออกมาไม่สมบูรณ์เท่าที่ควรในหลายๆครั้งที่มีการนำเสนองาน

5.3 ข้อเสนอแนะ

ในการทำศิลปนิพนธ์ครั้งนี้ทำให้ข้าพเจ้าได้เรียนรู้อะไรใหม่ๆหลายเรื่อง ทั้งการใช้โปรแกรม Adobe Photoshop ในการทำงานทั้งหมด การวางแผนการทำงานที่เป็นระบบมากขึ้น และการเรียนรู้ความผิดพลาดในการทำงานได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น ในอนาคตข้างหน้าข้าพเจ้านำข้อผิดพลาดนี้ไปประมัตระวังในการทำงานและการใช้ชีวิตที่เข้าสู่วัยผู้ใหญ่ให้รัดกุมยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

-โลกทัศน์ในเรื่องสั้นของ บินหลา สันกาลาคีรี

(<http://thesis.swu.ac.th/> 2007)

-บทสัมภาษณ์ บินหลา สันกาลาคีรี

(www.readthecloud.com 2020)

-ประวัติ Charlie Waite

(www.wikipedia.com/2024)

-ภาพถ่าย Charlie Waite และผลงานภาพถ่าย

(www.forbes.com 2018)

-ประวัติ . Andy Warhol

(www.biography.com 2022)

-ผลงาน Andy Warhol

(italianopopart.tumblr.com 2024)

(adaymagazine.com 2020)

-ประวัติ Jimmy Liao และผลงาน

(<https://becommon.com> 2021)

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - นามสกุล	นางสาว มณีรัตน์ จิตเจนสุวรรณ
วัน/เดือน/ปีเกิด	25 สิงหาคม 2544
ที่อยู่	73 หมู่ 5 ตำบลดอนขมิ้น อำเภอกำมะกา จังหวัดกาญจนบุรี 71120
E-mail	Prig2544m@gmail.com
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2557	สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา โรงเรียนวัดดอนขมิ้น จังหวัดกาญจนบุรี
พ.ศ. 2563	สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษา ตอนปลายโรงเรียนราชวินิต นนทบุรี จังหวัดนนทบุรี
พ.ศ. 2562	เข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ผลงาน	
พ.ศ. 2566	มณีรัตน์ จิตเจนสุวรรณ 2566 . ภาพประกอบหนังสือรวมเรื่องสั้น “เจ้าหญิง”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้